

مترجمة باللغة الإستونية
وقف لله تعالى

See raamat on heategevus Jumala nimel
seda ei ole lubatud müüa

هذا هو الإسلام See on islam

Hauaküsimused

Neli printsiipi

Moslemite hoiatamine
islamist väljaviivate asjade eest

هذا هو الإسلام (اللغة الإستونية)

See on islam

attasseel attasseelalelm attasseelalelm1 attasseelalelm1

E-mail: islamtorrent@gmail.com

Veebileht: www.sarhaan.net

Veebileht: www.attasseel-alelmi.com/en/

هيثم
السرхан
الموقع الرسمي للشيخ

Autor: imaam Muhammad ibn 'Abdul-Wahhaab ibn Suleiman At-Tamiimi

Seletuse kirjutaja: šeikh Haitham ibn Muhammad Sarhaan, endine Al-Harami instituudi õpetaja Prohveti mošees

Eesti keelde tõlkinud: Rauno Ruus

See on islam

Sisaldab:

- 1. „Hauaküsimused“**
- 2. „Neli printsiipi“**
- 3. „Moslemite hoiatamine islamist väljaviivate asjade eest“**

**Šeikh
Haitham Sarhaan**

ESIMENE VÄLJAANNE

KÕIK ÕIGUSED KAITSTUD

VÄLJA ARVATUD, KES SOOVIB SEDA TRÜKKIDA VÕI TÕLKIDA
SELLE TASUTA JAGAMISEKS PÄRAST AUTORIGA
KONSULTEERIMIST

KONTAKT :

islamtorrent@gmail.com

Šeikh
Haitham ibn Muhammad Sarhaan

ENDINE AL-HARAMI INSTITUUDI ÕPETAJA PROHVETI MOŠEES JA
JUHATAJA LEHEKÜLJELE
<http://attasseel-alelmi.com>

ANDESTAGU JUMAL TALLE, TEMA VANEMATELE JA KÕIGILE, KES
SELLE RAAMATU VÄLJAANDMISELE KAASA AITASID

Hauaküsimused ehk „Kolme põhialuse“ seletus

Armulise ja Halastava Jumala nimel

Kogu kiitus kuulub Jumalale, me otsime Temalt abi ja palume Temalt andestust. Me otsime Temalt kaitset meie iseendi kurja ja halbade tegude eest. Keda Jumal juhatab, seda ei saa keegi eksiteele saata; keda Ta aga eksiteele saadab, seda ei saa keegi juhatada. Ma tunnistan, et ei ole teist kummardamist väärivat Jumalat peale Allahi, kel pole ühtegi kaaslast ning ma tunnistan, et Muhammad on Tema sulane ja sõnumitooja.

SISSEJUHATUS

Teksti autor

Islamiõpetlane ja tauhiidi juurde kutsumise reformeerija, imaam Muhammad ibn 'Abdul-Wahhaab ibn Suleiman At-Tamiimi, keda kutsuti Abu Al-Hussein. Sündinud aastal 1115 AH Al-'Uyainas, suri aastal 1206 AH Ad-Dar'iyas.

MIKS ME ÕPIME TAUHIIDI?

Sest Jumal on meid selleks loonud.

Jumal ei võta ilma selleta vastu ühtegi tegu

Paradiisi pääseb ainult see, kes praktiseerib tauhiidi.

Selle läbi suureneb heade tegude hulk.

Selle läbi pühitakse ära halbu tegusid.

See on juhatuse ja stabiilse turvalisuse põhjus.

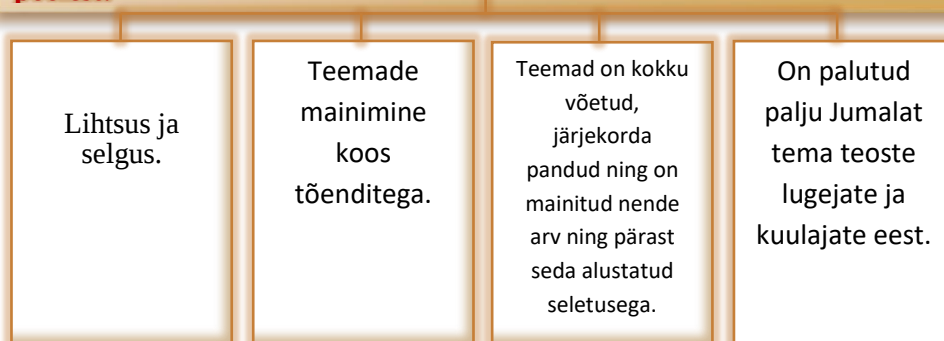
See toob hingerahu.

See toob kaasa prohveti (saws) eestkoste.

Põhjus, miks selle raamatu õppimine on valitud teadmiste omandamise (talab-ul-'ilm) algusesse

Meie õiglaste eelkäijate ja Koraani, sunna ja õiglaste eelkäijate järgijate (Ahl As-Sunna Wa Al-Džamaa'a) õpetlaste suur hool selle õnnistatud raamatu suhtes selle suure kasu tõttu, mida see sisaldab ning mis tegi sellest vundamendi, mille juurest liigub teadmiste otsija edasi ning ehitab oma islamialased teadmised selle peale. Seega me võtame neist eeskuju ja käime nende jälgedes selle meetodiga.

Islamiõpetlane Muhammad ibn 'Abdul-Wahhaab – olgu Jumal temaga armuline -- kirjutas selle raamatu selliselt, et see paistab silma alljärgneva poolest:

KOLME PÕHIALUSE TUTVUSTUS

Kolm põhialust on lühidalt kolm hauaküsimust:

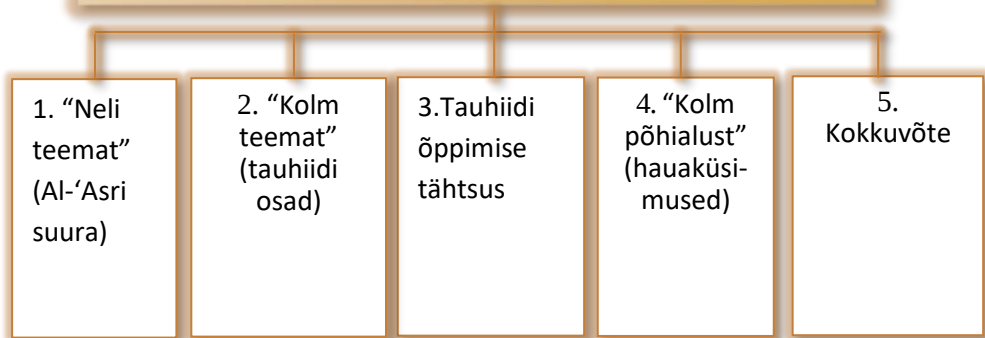
Mis on see kasu, mida me lõikame kolme põhialuse õppimisest?

Õppides selgeks kolm põhialust, siis nende järgid tegutsedes, siis teisi nende juurde kutsudes, siis olles kannatlik teadmiste, tegutsemise ja dawah suhtes, vastad sa – kui Jumal seda soovib – hauaküsimustele.

“Kolme põhialuse” ülesehitus.

See raamat jaguneb viide ossa, milleks on:

1. "Neli teemat"

1. Teadmised

2. Nende põhjal tegutsemine

3. Nende juurde kutsumine

4. Kannatlikkus raskuste suhtes, mida see kaasa toob

2. "Kolm teemat"

1. Tauhiid *ar-rububiyya* ning (Jumala) nimede ja omaduste tauhiid.

2. Tauhiid *al-uluhiyya*.

3. Lahtiütlemine širgist (kellegi teise kummardamine Jumala kõrval) ja selle rahvast (südame, keele ja jäsemetega).

3. Tauhiidi õppimise tähtsus

Vastus küsimusele: miks me õpime tauhiidi?

4. Kolm põhialust

Kolm põhialust on lühidalt kolm hauaküsimust:

Kes on sinu Issand?

Mis on sinu religioon?

Kes on sinu prohvet?

5. Kokkuvõte

Alates autori (olgu Jumal temaga armuline) sõnadest: "Ja kui inimesed surevad, tõstetakse nad surnuist üles," kuni raamatu lõpuni.

Esiteks: “Neli teemat”

“Armulise ja Halastava Jumala nimel, (1) tea – ja olgu Jumal sinuga armuline –, (2) et me peame õppima nelja teemat. Esiteks teadmised ning see tähendab Jumala, Tema prohveti (saws) ning islamiusu tundmist koos tõenditega.

(1) Põhjus, miks autor alustas raamatut fraasiga “Jumala nimel”

1. Järgides Jumala raamatu ja prohvetite (rahu olgu nendega) eeskujut.

2. Võttes eeskujut õpetlastest ja õiglastest eelkäijatest, kel oli kombeks alustada oma teoseid fraasiga “Jumala nimel”.

3. Otsida läbi selle fraasi mainimise Helde Jumala õnnistust.

(2) Nii nagu sai mainitud sissejuhatuses, on autoril kombeks alustada Jumala palumisega teadmiste otsijate eest, paludes Temalt neile armu. Selles on tõend alljärgneva kohta:

1. Ahl As-Sunna Wa Al-Džamaa’a õpetlaste armulikkus oma õpilaste suhtes.

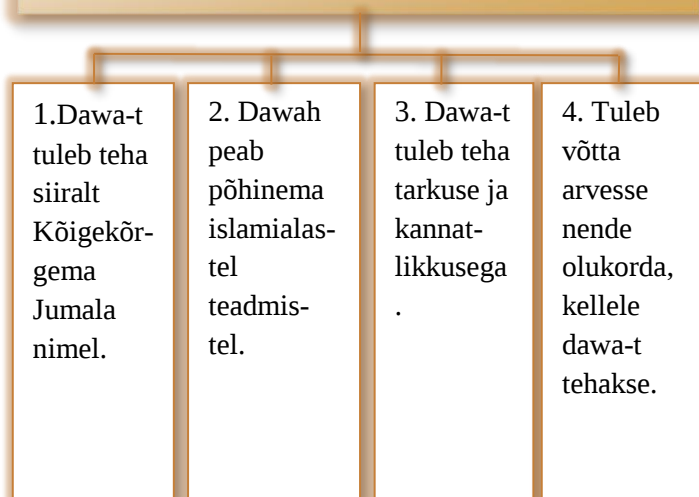
2. Islamiusk põhineb armulikkusel.

• Teadmised: see on tõe tundmine koos tõendiga ning selle vastandiks on ignorantsus.

(3) Teadmiste ja tegutsemise vahelise seose selgituseks on öeldud: “Teadmised hüüavad tegutsemist ning kui ta ei vasta neile, lähevad nad ära.” Nii et teadmistest ilma tegutsemiseta pole mingit kasu. Kui keegi õpib midagi, siis on ta kohustatud selle põhjal ka tegutsema, sest vastasel korral on ta nagu juudid, sest juutidel olid teadmised, kuid nad ei tegutsenud nende põhjal: “Nad tunnevad seda (raamatut) nii nagu nad tunnevad oma poegi.” (Koraan 2:146) Ning esimesteks, kellest süüdatakse põrgutuli, on kolm inimgruppi ja üks neist on õpetlane, kes omandas teadmisi, kuid ei tegutsenud selle põhjal. Üks luuletaja on öelnud:

“Ja õpetlane, kes oma teadmiste põhjal ei tegutsenud, enne iidolikummardajaid on karistatud.”

Dawa-I (kutsumisel) on tingimused ja kriteeriumid, millel see põhineb. Mõneks tähtsaimaks neist on:

Kolmandaks:

nende teadmiste juurde kutsumine (dawah).

Tõend nende tingimuste kohta:

Kõigekõrgema Jumala sõnad: “Ütle: “See on minu rada: ma kutsun Jumala juurde taiplikkusega; mina ja need, kes mind järgivad. Ja ülistatud olgu Jumal ning ma ei ole ebajumalakumardajate seast.”” (12:108)

“Ütle: “See on minu rada”” – viidatud on sellele islamiseadusele, millega sõnumitooja tuli. Ning rada tähendab teed.

“ma kutsun Jumala juurde” – Jumala juurde kutsuja on siiras inimene, kes soovib tuua inimesed Jumala juurde.

“taiplikkusega” – taiplikkus tähendab teadmisi ning need teadmised käivad siinkohal alljärgneva kohta:

Autor ütles sellega justkui, et kui sa õppisid midagi ja samuti tegutsesid selle põhjal, oled sa kohustatud ka käima seda teed pidi, mida käisid prohvet (saws), tema kaaslased ja õiglased eelkäijad, sest Jumal ütles: “Ütle: “See on minu rada: ma kutsun Jumala juurde taiplikkusega; mina ja need, kes mind järgivad.”” Seega on vaja teha ka dawat.

Kannatlikkus raskuste suhtes, mida see kaasa toob (1). Tõendiks on Jumala sõnad: “Aja nimel; tõesti, inimkond on kaotanud. Välja arvatud need, kes on uskunud, teinud häid tegusid ja kutsunud üksteist üles tõele ja kannatlikkusele.” (103:1-3). (2)

(1) Autor (olgu Jumal temaga armuline) mainis pärast dawat kannatlikkust. Ta justkui ütleks sulle, et sellega, kes kõnnib seda teed pidi, juhtuvad samad asjad, mis juhtusid prohvetite ja sõnumitoojatega (rahu olgu nendega), nii et vajalik on kannatlikkus.

Kannatlikkus (sabr)

Keeleline tähendus:

tagasihoidmine / kinnihoidmine.

Tähendus islamis: enda

tagasihoidmine mingite asjade suhtes ning enda kinnihoidmine mingitest asjadest.

Imaam Ibn Al-Qayyim – olgu Jumal temaga armuline – jagas kannatlikkuse kolme kategooriasse:

1. Kannatlikkus Jumala sõnakuulelikkuse tegude suhtes, kuni need on sooritatud.

2. Kannatlikkus patust hoidumisest, kuni sellest on hoidutud.

3. Kannatlikkus Jumala poolt ette määratud vaevarikaste asjade suhtes.

(2) Peale nelja teema mainimist tõi autor (olgu Jumal temaga armuline) nende kohta tõendi Koraanist ning selleks on Al-‘Asri suura. Ning autoril on alati kombeks mainida mingit teemat koos tõendiga. Miks?

1. Et kasvatada õpilast pimesi järgimise asemel järgima tõendit.

2. Et õpilasel oleks olemas tõend, mida kasutada temaga vaidleva inimese väite ümberlukkamiseks.

3. Et õpilasel oleks võimekus tuletada tõenditest reegleid (korrektsetel) alustel.

(1) Ta (olgu Jumal temaga armuline) mõtles sellega seda, et see suura üksinda oleks piisav tõendiks loodu vastu, et nad õpiksid, tegutseksid, teeksid dawat ja oleksid kannatlikud.

Ja mis siis veel mõelda ülejäänud Koraani suurade suhtes? Kogu Koraan koosneb tõenditest.

(2) **Imaam Bukhari** nimetas oma hadiithiraamatus (Sahiih Al-Bukhari) ühe alapeatüki järgmiselt: “Alapeatükk: teadmised enne sõna ja tegu,” ning mainis siis tõendit. Nii et kõigepealt on vaja teadmisi, enne sõnu ja tegusid.

Enne teadmisi tegutseda on vale ning selle tegemine on sarnane kristlaste teguviisile.

Aš-Šaafi'i – olgu Jumal temaga armuline – ütles: “Kui Jumal poleks saatnud oma loodule tõendit peale selle suura, oleks sellest piisanud.”

(1). **Bukhari** – olgu Jumal temaga armuline – on öelnud: “Alapeatükk: teadmised enne sõna ja tegu.” Ning tõend on Jumala öeldu: “Nii et tea, et ei ole teist jumalat peale Allahi ning palu andestust oma patu eest ning usklitele meeste ja naistele.” (47:19) Seega alustas ta teadmistega enne sõna ja tegu. (2).

Teiseks: “Kolm teemat”

“Tea – ja olgu Jumal sinuga armuline –, et igale moslemist mehele ja naisele on kohustuslik kolme teema õppimine ning nende põhjal tegutsemine.”⁽¹⁾:

(1) Autor alustas seda osa raamatust palvega õpilaste eest.

Autor (olgu Jumal temaga) armuline palus “Kolmes põhialuses” õpilaste eest Jumalat kolmes kohas: “Nelja teema” alguses, siis siin, “Kolme teema” juures ning kolmas koht on: “Tea – ja juhatagu sind Jumal oma sõnakuulelikkuse juurde –, et *hanafiyya* on Aabrahami religioon.”

Sissejuhatus enne kolme teema seletamist

Tauhiid

Keeleline tähendus: millegi üheks tegemine.

Tähendus islamis: Kõigekõrgema Jumala ainsus selles, milles Ta on ainulaadne *ar-rububiyyas*, *al-uluhiyyas* ning nimeses ja omadustes.

Tauhiid jaguneb kolme kategooriasse:

1. Tauhiid *ar-rububiyya*:

Jumala ainsus Tema tegudes. Või Jumala ainsus loomises, valitsemises ja korraldamises.

2. Tauhiid *al-uluhiyya*:

Jumala ainsus Tema teenimises.

3. Nimese ja omaduste tauhiid:

Jumala ainsus selles, millega Ta nimetas ja kirjeldas end oma raamatus või läbi oma sõnumitooja (*saws*) keele. See käib läbi selle kinnitamise, mida Ta kinnitas enda puhul ning läbi selle eitamise, mida Ta enda puhul eitas ning seda kõike ilma moonutamise, tähenduste äravõtmise, küsimata “kuidas täpselt?” ning ilma sarnastamata.

* Jumala nimed ja omadused on kindlalt fikseeritud sellega, mis on nende kohta öeldud Koraanis ja Sunnas ning see tähendab:

- Selle kinnitamist, mida Jumal on kinnitanud enda kohta oma raamatus või mida kinnitas Tema kohta Tema sõnumitooja (saws).

- Selle eitamist, mida eitas enda kohta Jumal oma raamatus või mida eitas Tema kohta Tema sõnumitooja. Näiteks: “Teda ei taba tukastus ega uni.”, “Ning meid ei tabanud mingisugunegi väsimus.” Ilma moonutamise, tähenduse äravõtmiseta, küsimata “kuidas täpselt?” ega sarnastamata.

Esimene (teema): Jumal on meid loonud, andnud meile elatist ning ta ei ole jätnud meid hooleta, vaid saatis meile sõnumitooja ja kes on talle kuulekas, läheb Paradiisi ning kes on tema suhtes sõnakuulmatu, läheb Põrgusse.

Selle tõendiks on Jumala sõnad: “Tõesti, me saatsime teie juurde sõnumitooja tunnistajaks teie üle, nii nagu me saatsime Vaaraole sõnumitooja. Kuid Vaarao ei kuuletunud sõnumitoojale, mistõttu me haarasime ta hävitava haardega.” (73:15-16) (1).

“Kolm teemat” lühidalt:

1. Tauhiid *ar-rububiyya* ning Jumala nimede ja omaduste tauhiid.

2. Tauhiid *al-uluhiyya*.

3. Lahtiütlemine širgist ja selle rahvast.

(1) Esimeses teemas kinnitas autor (olgu Jumal temaga armuline) tauhiid *ar-rububiyya* ning nimede ja omaduste tauhiidi, (“Jumal on meid loonud”) ta on Looja, (“andnud meile elatist”) Elatise Andja, (“ning Ta ei ole jätnud meid hooleta”) sihitutena ilma käskude ja keeldudeta (“vaid saatis meile sõnumitooja”).

Jumalapoolse sõnumitoojate (rahu olgu nendega) saatmise eesmärk:

1. Tõendi püstitamine loodu vastu: “Ja Me ei karistaks kunagi, enne kui Me saadame sõnumitooja.” (17:15)

2. Armulikkus: “Ja me ei saanud sind muu kui armuna maailmadele.” (21:107)

Teine (teema): Jumal ei ole rahul, kui Temaga koos kummardatakse kedagi teist, ei Jumalale lähedast ingliti ega saadetud prohvetit.

Tõendiks on Jumala sõnad: “Ja et mošeed kuuluvad Jumalale, nii et ärge paluge kedagi teist koos Jumalaga.” (72:18)

Teises teemas on teenimise/kummardamise Jumalale suunamise kinnitus.

Autor (olgu Jumala temaga armuline) ütles: “Jumal ei ole rahul, kui Tema kõrval kedagi teist kummardatakse.” “Kedagi” on siinkohal grammatiliselt umbmäärane ja hõlmab igatühte: prohvetit, vaga inimest, džinni, ingliti, õiglast inimest või teisi, ükskõik kes ta ka poleks.

Tõendiks on Jumala sõnad: “Ja et mošeed kuuluvad Jumalale, nii et ärge paluge kedagi teist koos Jumalaga.” (72:18)

Mošeede tähenduse kohta on kolm arvamust ning need kõik võib omavahel ühildada:

1. Ehitatud mošeed, mis ehitati selleks, et neis Jumalat teenida.

2. Sudžuudi ehk täiskummarduse kehaosad.

3. Maa: “Ja mulle tehti maa mošeeks ja puhastuseks.” (Bukhari)

“nii et ärge paluge kedagi teist koos Jumalaga”: “kedagi” on siin grammatiliselt umbmäärane ja eitavas kontekstis, mis tähendab, et see hõlmab igatühte. Seetõttu ütleski imaam (olgu Jumal temaga rahul) teise punkti alguses: “Jumal ei ole rahul, kui Temaga koos kummardatakse kedagi teist” ehk kes iganes ta ka ei oleks: prohvet, vaga inimene, džinn või õiglane inimene.

Kolmandas teemas selgitas autor (olgu Jumal temaga armuline) lahtiütlemise kohustust širgist ja selle rahvast.

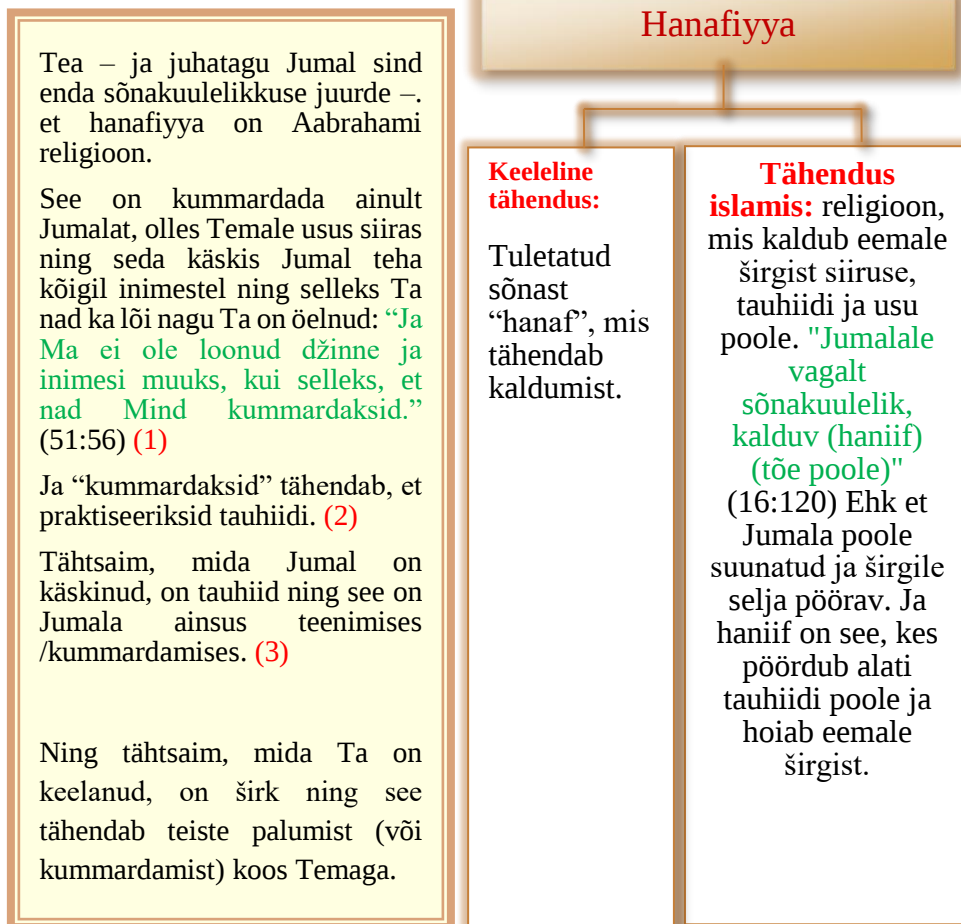
Lahtiütlemine širgist ja selle rahvast käib südame, keelega ja jäsemetega.

1. Südamega: põlata ebajumalakummardajaid, nende pühasid päevi ja pidustusi ning eriti ebajumalakummardamise tegusid ning usulisi uuendusi, mis neil on.
2. Keelega: “Tõesti, ma ütlen lahti sellest, mida te kummardate.” (43:26)
 “Ütle: “Oo teie, kes te ei usu, ma ei kummarda seda, mida teie kummardate ja teie ei ole kummardajateks sellele, mida mina kummardan. Ja mina ei saa olema kummardajaks sellele, mida teie kummardate. Ja teie ei saa olema kummardajad sellele, mida mina kummardan. Teile on teie usk ja minule on minu usk.””
3. Jäsemetega: mitte osaledes nende pidustustel või rituaalidel, hoidudes nende riiete kandmisest ning nende uskumustest.

Kolmas (teema): kes on kuulelik sõnumitoojale ja praktiseerib tauhiidi, sellel ei ole lubatud armastada neid, kes vihkavad Jumalat ja Tema sõnumitoojat, isegi kui tegemist on lähima sugulasega. Tõendiks on Jumala sõnad:

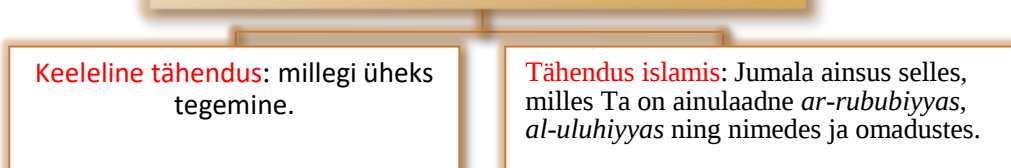
“Sa ei leia, et mingi rahvas, kes usub Jumalasse ja viimssesse päeva, armastab neid, kes vihkavad Jumalat ja Tema sõnumitoojat, isegi kui nad on nende isad või pojad või vennad või sugulased. Need – nende südamesse kirjutas (Jumal) usu ja aitas neid vaimuga enda juurest. Ja ta sisestab nad aedadesse, mille all voolavad jõed, jäädes sinna igaveseks. Jumal on nendega rahul ja nemad on rahul Temaga – nemad on Jumala rühm. Tõesti, Jumala rühm – nemad on edukad.” (58:22)

Kolmandaks: tauhiidi õppimise tähtsus

(3) Autor – olgu Jumal temaga armuline – selgitab siinkohal, miks me õpime tauhiid. Selle tähtsust mainisime me ka juba eelnevalt.

Tauhiidi definitsioon – nagu me juba mainisime eelnevalt sissejuhatuses

Autor ütles: “Ja “kummardaksid” tähendab, et praktiseeriksid tauhiidi.” See on Ibn ‘Abbaasi – olgu Jumal temaga rahul – ütlus, kui ta ütles: “Tõesti, iga ‘ibaada (teenimine) Koraanis tähendab tauhiidi.” “**Ja teenige Jumalat**”: praktiseerige tauhiidi Jumala suhtes. “**Oo inimesed, teenige oma Issandat**”: oo inimesed, praktiseerige tauhiidi oma Issanda suhtes.

Neljandaks: kolm põhialust

(1) Autor – olgu Jumal temaga armuline – alustas kolme põhialuse mainimist, mis sarnanevad kolme hauaküsimusega ning ta püüdis lugeja või kuulaja tähelepanu küsimusega ja vastas sellele.

(2) Autori – olgu Jumal temaga armuline – seletas esimest põhialust ja selgitas, et Issand ja see, kes väärrib kummardamist, on Allaah ning mainis siis tõendit, milleks on Jumala sõnad: “**Kiitus kuulub Allaahile, maailmade Issandale.**” Ning Issand ongi see, keda kummardatakse.

“**Kiitus kuulub Allaahile, maailmade Issandale.**” See värss võtab kokku tauhiidi kolm kategooriat:

Kui sinult küsitakse: “Mis on need kolm põhialust, mida peaks iga inimene tundma?”, siis ütle: oma Issanda, religiooni ja prohvet Muhammadi (saws) tundmine (Jumala) sulase poolt. (1).

Kui sinult küsitakse: “Kes on sinu Issand?”, siis ütle: minu Issand on Allaah, kes on minu ja kogu loodu üles kasvatanud läbi oma õnnistuste ning Ta on see, keda ma kummardan ja peale Tema ei kummarda ma kedagi. Tõendiks on Jumala sõnad: “**Kiitus kuulub Allaahile, maailmade Issandale.**” (1:1) (2).

Kõik peale Jumala on maailm ja mina olen osa sellest maailmast. (3).

“Kiitus”

Selles on kinnitus nimede ja omaduste tauhiidi kohta.

“kuulub Allaahile”

Selles on kinnitus tauhiid *al-uluhiyya* kohta.

“Issandale”

Selles on kinnitus tauhiid *ar-rububiyya* kohta.

(3) Ehk et kõik peale Jumala on loodu. Nii et kui sa oled loodu, siis pead sa ka tänama õnnistusi andvat ülevat Loojat.

Kui sinult küsitakse: “Kuidas sa oma Issanda kohta teada said?”, siis ütle: läbi Tema märkide ja loodu ning Tema märkide hulka kuuluvad öö ja päev, Päike ja Kuu ning Tema loodu hulka kuuluvad seitse taevast ja seitse maad ning kõik, mis neis ja nende vahel on.

Tõendiks on Kõigekõrgema Jumala sõnad:

“Ja Tema märkide hulka kuulub öö ja päev, Päike ja Kuu. Ärge tehke täiskummardust Päikesele ega Kuule, vaid tehke täiskummardust Jumalale, kes nad lõi, kui Tema on see, keda te teenite.” (41:37)

Ja Tema sõnad: “Tõesti, teie Issand on Jumal, kes lõi taevad ja maa kuue päevaga ja siis tõusis troonile. Ta katab öö päevaga ja see ajab seda kiiresti taga ning (Ta lõi) Päikese ja Kuu ja tähed, mis on alandlikud Tema käsu suhtes. Kahtlemata, Temale kuulub loomine ja käsk. Õnnistatud on Jumal, maailmade Issand.” (7:54)

Ja Issand on see, keda teenitakse. Tõendiks on Kõigekõrgema Jumala sõnad:

“Oo inimesed, teenige oma Issandat, kes lõi teid ja neid, kes olid enne teid, et te võiksite saada jumalakartlikeks. Teda, kes tegi teile maa voodiks ja taeva laeks ja saatis teile taevast alla vett ning tõi selle läbi (maast) välja vilju elatiseks teile. Nii et ärge omistage Jumalale võrdväärseid, teades ise (et miski pole Tema sarnane).” (2:21-22)

Ibn Kathiir – olgu Jumal temaga armuline – on öelnud: “Nende asjade looja on see, kes väärib teenimist.”

(3).

(1) Autor alustas mõningate universumi ja looduga seotud märkide mainimist, mis viitavad Jumala olemasolule ning mis kinnitavad, et ei ole teist Issandat, Loojat ega kummardamist väärivat peale Jumala. Seejärel tõi ta nende kohta tõendeid Koraanist nagu on ka tekstis mainitud.

* Iga osa loodust on märk Kõigekõrgema Jumala olemasolu kohta, kuid islamiõpetlane Muhammad ibn ‘Abdul-Wahhaab – olgu Jumal temaga armuline – tegi märgi ja loodu vahel vahet, sest märk – nagu näiteks öö ja päev – muutub ning see, mis muutub, on veel tugevam tõend kui see, mis ei muutu.

(2) See värss on Al-Baqara suuras. Osad õpetlased on öelnud, et selles värsis on esimene kutse Koraanis “Oo inimesed” ning selles on esimene käsusõna “teenige” ehk praktiseerige tauhiidi.

Selles on ka esimene keeld Koraanis: “Nii et ärge omistage Jumalale võrdväärseid, teades ise (et miski pole Tema sarnane).” Keeld širgi suhtes.

(3) Tähendab, et seda, kes on ainulaadne tauhiid *ar-rububiyyas*, peab pidama ainsaks ka tauhiid *al-uluhiyyas*.

Ibn Kathiri ütluse järel mainis autor erinevaid südame ja kehaga teenimise vorme koos tõendiga Koraanist iga teo kohta:

Palumine (du'aa) jaguneb:

1. Teenimise du'aa

See on see du'aa, mis viitab mingile reaalsele olekule/teole nagu näiteks palvus, paastumine ja hadž.

Selle suunamine kellelegi/millelegi teisele kui Jumalale on suurem širk.

2. Palumise du'aa

See on väljaöeldav du'aa nagu näiteks: “andesta mulle” või “ole minuga armuline”.

Selle kategooria staatus vajab rohkem seletamist ning see jaguneb kaheks nagu alljärgnevalt tuleb.

Teenimise/kummardamise vormid, mida Jumal on käskinud nagu näiteks islam, usk (imaan) ja heategemine (ihsaan) ning selle alla käiv palumine (du'aa), kartmine (khauf), lootmine (radžaa), lootuse panemine kellegi/millegi peale (tawakkul), igatsemine (raghba), hirm (rahba), alandlikkus (khušuu'), aukartus (khašya), patukahetsus (inaaba), toetuse palumine (isti'aana), kaitse otsimine (isti'aadha), abi palumine (istighaatha), ohverdamine (dhabh), vande tegemine (nadhr) ning muud teenimise viisid, mida Jumal käskis – kõik need kuuluvad vaid Jumalale.

Tõendiks on Jumala sõnad: “Ja et mošeed kuuluvad Jumalale, nii et ära palu koos Jumalaga kedagi teist.” (72:18)

Nii et kes suunab sellest kõigest midagi kellelegi või millelegi teisele kui Jumalale, on ebajumalakummardaja ja uskmatu. Tõendiks on Jumala sõnad:

“Ja kes iganes palub Jumala kõrval mingit teist jumalust, mille kohta tal pole mingit tõendit, siis tema arveldus on vaid tema Issanda juures. Tõesti, uskmatud ei saa olema edukad.” (23:117)

Ning hadiithis on öeldud: “Palumine (du'aa) on puhas teenimine/kummardamine.”

Tõendiks on Jumala sõnad: “Ja teie Issand ütles: “Paluge mind ja ma vastan teile.” Tõesti, need kes on üleolevad Minu teenimise suhtes, sisenevad alandlikult Põrgusse.” (40:60)

Palumise du'aa jaguneb kaheks:

1. Millegi palumine, mida peale Jumala keegi teha ei suuda.

Selle suunamine kellelegi teisele kui Jumalale on suurem širk.

2. Millegi palumine, mida inimene suudab teha.

See on lubatud teatud tingimustel:

See, kellelt palutakse, peab olema elus.

Sellest tingimusest tulenevalt ei tohi surnult midagi paluda.

See, kellelt palutakse, peab olema kohal.

Sellest tingimusest tulenevalt ei tohi paluda sellelt, kes on eemal.

See, kellelt palutakse, peab olema suutlik.

Sellest tingimusest tulenevalt ei tohi paluda sellelt, kes on võimetu.

Peab uskuma, et see, kellelt palutakse, on vaid põhjus ning mitte otseselt mõjutav faktor.

Kes aga usub, et sellel, kellel palutakse, on võime mõjutada salaja universumi ja tuua oma käte läbi kasu ja tõrjuda kahju, siis see on širk.

❖ Märkus:

Me õpime siinkohal teo legaalsel staatust. Mis aga puudutab teo tegija staatust, siis selleks on vajalik tõend tema vastu ning kahtluse puudumine.

Ja õpetlased on need, kes otsustavad teo tegija üle, et kas ta on usklik või uskmatu.

Seoses usuga asjade põhjustesse jagunevad inimesed kolme kategooriasse:

1. Inimesed, kes usuvad ja peavad asjade põhjusteks seda, mida Jumal on teinud põhjusteks.

See on korrektne lähenemine.

2. Inimesed, kes usuvad ja peavad põhjusteks neid asju, mida Jumal ei ole teinud põhjusteks.

See on väiksem širk.

3. Inimesed, kes usuvad, et põhjus on iseenesest mõjuv faktor ning toob ise kasu ja tõrjub kahju.

See on suurem širk.

Islamipäraseid põhjused

Näiteks Koraaniga ravimine, mille Jumal on teinud islamipäraseks põhjuseks haiguse eemaldamiseks.

Tajutavad põhjused

Näiteks ravimid (tabletid jms), mille Jumal on teinud tervenemise põhjuseks.

Hadiith “**Palumine (du’aa) on puhas teenimine/kummardamine,**” on nõrk hadiith. Õige on prohveti (saws) ütlus: “**Palumine (du’aa) on teenimine/kummardamine.**”

Kuidas on palumine (du’aa) teenimine?

Värss, mis sellele viitab: “Ja teie Issand ütles: “**Paluge mind ja ma vastan teile.**” Tõesti, need kes on üleolevad Minu teenimise suhtes, sisenevad alandlikult Põrgusse.” (40:60)

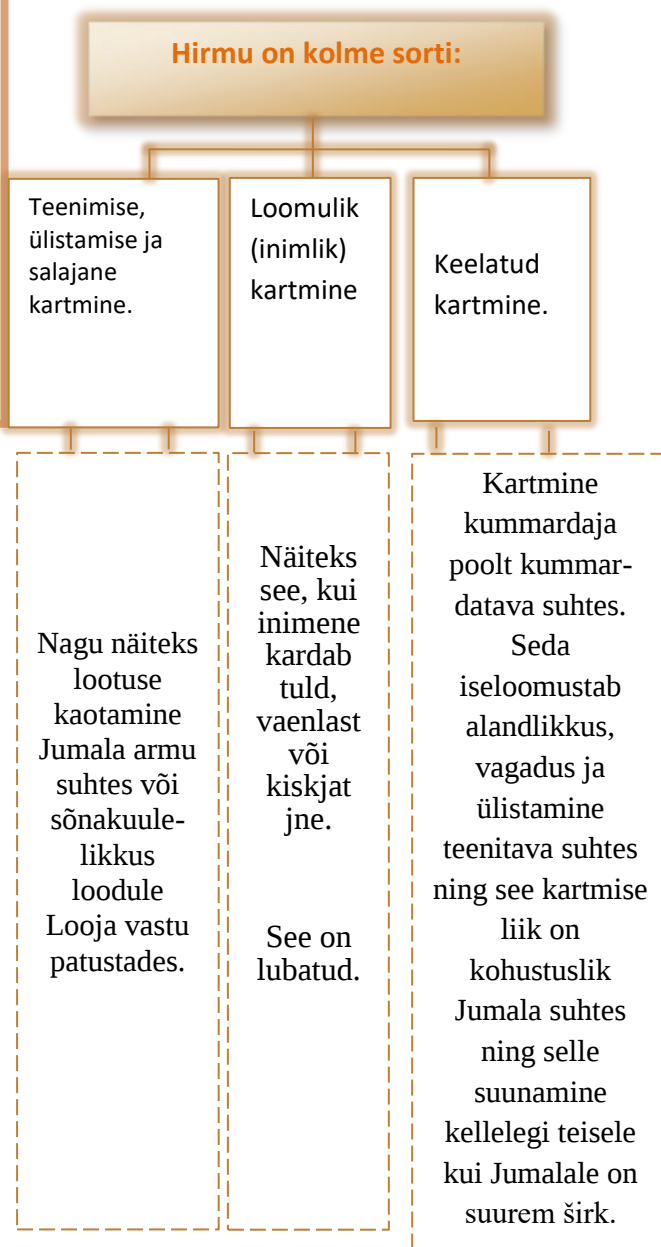
Jumal ütles selles värsis “**Minu teenimise**” ja see on tõend selle kohta, et palumine (du’aa) on teenimine.

Tõend kartmise kohta on Kõigekõrgema Jumala sõnad: “Nii et ärge kartke neid, vaid kartke Mind, kui te olete usklikud.” (3:175) (1).

Tõendiks lootmise kohta on Jumala sõnad: “Nii et kes iganes loodab kohtumist oma Issandaga, tehku head ning ärgu ühenda oma Issanda teenimisse kedagi.” (18:110) (2).

(1) Kartus: emotsioon, mis tekib, kui võib oodata hävingut, kahju või häda.

Ning Jumal on keelanud Saatana lähikondlaste kartmise ning on käskinud karta ainult iseennast.

(2) **Lootmine:** inimese ind peatselt saavutatava asja suhtes. See asi võib olla ka alles pika aja pärast saavutatav, sarnastades seda peatselt saavutatava asjaga.

Lootmine, mis sisaldab alandlikkust ja vagadust on ainult Jumala suhtes ning selle suunamine kellelegi teisele kui Jumalale, on suurem širk.

Kiiduväärt lootmine käib vaid selle kohta, kes tegutseb sõnakuulelikkuses Jumalale ja loodab saada tasu selle eest või kahetseb pattu ja loodab, et see patukahetsus vastu võetakse. Lootmine aga ilma tegutsemiseta on ülbus ja laiduväärt soov.

Tawakkuli definitsioon

Keeleline tähendus: tawakkul millegi suhtes on selle asja peale toetumine.

Tähendus islamis: tõeline toetumine Jumala peale koos Tema usaldamisega ja seaduslike põhjuste kasutamisega.

Tawakkuli puhul on vajalik kolm asja:

Tõesus
Kõige-kõrgema Jumala peale toetumisel.

Usaldus
selle suhtes, et Jumal viib täide selle, mida Ta on lubanud.

Seaduslike põhjuste kasutamine.

Tõend tawakkulli kohta on Jumala sõnad: “Ja pange oma lootus Jumala peale, kui te olete usklikud.” (5:23)

Ja Jumala sõnad: Ja kes paneb oma lootuse Jumala peale, siis sellele on Ta piisav.” (65: 3) (1).

Ja tõend igatsemise, hirmu ja alandlikkuse kohta on Jumala sõnad: “Tõesti, neil oli kombeks kiirustada heade asjade tegemises ja paluda Meid igatsedes ja hirmus ning nad olid Meie suhtes alandlikud.” (21:90) (2).

(1) **Raghba (igatsemine):** tahe jõuda armastatud asjani.

Hirm: kartus, mis põhjustab põgenemist kardetava eest ning see on seega kartus koos tegutsemisega.

(2) **Alandlikkus:** alandlikkus ja alistuvus Jumala suursugususele, alistudes Tema universaalsele ja legaalsele ettemääratusele.

Sel, kes on teel Jumala juurde, peab olema nii kartus kui ka lootus ning kumbki neist ei tohi teisest üle olla, et see inimene ei häviks. Tal peavad olema kartus ja lootus nagu linnul on kaks tiiba.

Ja aukartuse (khašya) tõendiks on Jumala sõnad: “Ja ärge tundke aukartust nende ees, vaid tundke aukartust Minu ees.” (2:150) (1)

Tõendiks patukahetsuse (inaaba) kohta on Jumala sõnad: “Ja pöörduge patukahetsuses oma Issanda poole ja alistuge Talle.” (39:54) (2)

Toetuse palumise (isti’aana) tõendiks on Jumala sõnad: “Sind me kummardame ja Sinult palume me toetust.” (1:4) Ja hadiithis on: “Kui sa palud toetust, siis palu toetust Jumalalt.” (3)

Kaitse otsimise (isti’aadha) tõendiks on Jumala sõnad: “Ütle: “Ma otsin kaitset päevahaku Issandalt.”” (113:1); “Ütle: “Ma otsin kaitset inimeste Issandalt.”” (114:1) (4).

Abi palumise (istighaatha) tõendiks on Jumala sõnad: “Kui te palusite abi oma Issandalt ja Ta vastas teile.” (8:9) (5).

Tõendiks ohverdamise (dhabh) kohta on Jumala sõnad: “Ütle: “Minu palvus ja minu ohverdamisrituaalid ja minu elamine ja minu suremine on Jumalale, maailmade Issandale. Tal pole ühtegi partnerit.”” (6:162-163). Ja Sunnast: “Jumal on neednud seda, kes ohverdab kellelegi teisele kui Jumalale.” (6).

(1) Aukartus (khašya): see on hirm, mis põhineb kardetava suursugususe ja täieliku võimu tundmisel.

(2) Patukahetsus (inaaba): pöördumine Kõigekõrgema Jumala poole, olles Tema suhtes sõnakuulelik ja hoidudes Tema vastu patustamisest. “Ja pöörduge patukahetsuses” ehk tulge tagasi “oma Issanda poole ja alistuge Talle” ehk alista kõik oma asjad Jumalale, sest sa oled Tema sulane ning sulane peab alistuma oma isandale ning isandaks on Jumal, nagu on öelnud prohvet (saws): “Isand on Jumal.”

(3) Toetuse palumine (isti’aana): toetuse küsimine. “Sind me kummardame ja Sinult palume me toetust.” Selles värsis on toodud ettepoole see (sõnad “Sind” ja “Sinult”), mis on tavaliselt tagapool ning see viitab tähenduse piiramisele, st “me kummardame ainult Sind ja me palume toetust ainult Sinult.”

(4) Kaitse otsimine (isti’aadha): kaitse palumine; see tähendab kaitsmist halva ja ebameeldiva eest. Ning “ma otsin kaitset” tähendab, ma otsin varju- või pelgupaika.

(5) Abi palumise (istighaatha) tõend: abi palumine ning see on päästmine raskest olukorrast ja hävingust.

Toetust, abi ja eestkostmist on lubatud paluda loodult selles, milleks ta on suuteline neljal tingimusel: et ta on elus, kohalviibiv, suuteline ja (uskudes) et ta on vaid põhjuseks.

(6) Ohverdamine (dhabh): tapmine verevalamise läbi kindlal moel.

Ohvriloomade tapmine (dhabh) jaguneb kolmeks:

Ohverdamine Jumalale
Näiteks ohvriloomade tapmine hadžil, Eid-ul-Adha pidupäeval või selle tegemine almuseks.

Ohverdamine kellelegi teisele kui Jumalale armastusest ja ülistusest

Näiteks ohverdamine džinnidele ja surnutele hauas. See on suurem širk.

Lubatud tapmine

Näiteks lamba tapmine liha jaoks külalise austamiseks või müümiseks.

Vande tegemise tõendiks on Jumala sõnad: “Nad täidavad oma vandeid ja kardavad päeva, mille kurjus saab olema laiaulatuslik.” (76:7) (1).

❖ **Märkus:** ohverdamise teemal on detailsem seletus, mis tuleb Jumala tahtel “Tauhiidi raamatus”.

(1)Vande definitsioon

Tähendus islamis: inimese iseenda kohustamine millegagi, mis pole talle (algsest) kohustuslik.

Keeleline tähendus: lubadus ja kohustus.

❖ **Märkus:** vandel on kategooriad, tingimused ning lunastamine, mille detailne seletus tuleb Jumala tahtel “Tauhiidi raamatus”.

Vande liigid

Vanne Jumalale

Vanne kellelegi teisele kui Jumalale

❖ Nende teenimise vormide mainimine autori poolt ei ole nende piiritlemine mainitud vormidega, vaid lihtsalt näidete toomine, sest on mitmeid teisi teenimise vorme, mida ei mainitud. Põhiline on aga see, et kes suunab ühe neist või teistest teenimise vormidest kellelegi teisele kui Jumalale, teeb širki.

Teine põhialus: islamiusu tundmine tõenditega.

See (islam) on: alistumine Jumalale tauhiidiga, kuulekus Temale läbi sõnakuulelikkuse ning lahtiütlemine širgist ja selle rahvast.

Sellel on kolm astet: islam, imaan ja ihsaan. Igal astmel on sambad.

Esimene aste: islam (1).

Islami sambaid on viis:

Tunnistamine, et ei ole teist (kummardamist väärivat) jumalat peale Jumala (2) ja et Muhammad on Jumala sõnumitooja, palve sooritamine, kohustusliku almuse maksmine, ramadaanikuu paastumine ja palverännak Jumala kotta.

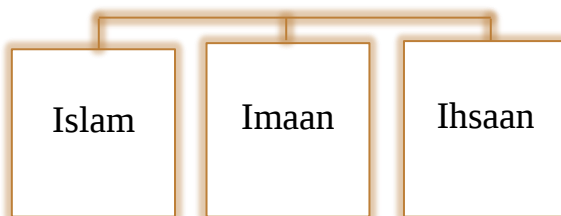
(1) Autor liikus edasi teise põhialuse juurde, milleks on oma religiooni tundmine Jumala sulase poolt ning ta alustas islami definitsiooniga ja ütles:

Esimene aste: islam

See on: alistumine Jumalale tauhiidiga, kuulekus Temale läbi sõnakuulelikkuse ning lahtiütlemine širgist ja selle rahvast.

See on islami definitsioon: et sa alistad kõik oma asjad Jumalale, sest sa oled sulane ning sulane peab alistuma isandale ja isandaks on Jumal nagu ütles prohvet (saws).

Siis jagas ta religiooni kolmeks astmeks

(2) Islami sambaid on viis ja esimene neist on:

šahaada (usutunnistus).

Autor – olgu Jumal temaga armuline – mainis tõendit usutunnistuse kohta ja selgitas selle tähendust, milleks on: ei ole kedagi teist teenimist väärivat peale Jumala.

Siiras usutunnistus peab koosnema:

Eitusest

Kinnitusest

Eituseks on fraas “ei ole jumalat”.

Kinnituseks on fraas: “peale Jumala.”

Selline vorm tähendab piiritlemist ja kinnitamist, piiritledes ja kinnitades teenimise Jumalale üksinda ning eitades seda kõikide teiste suhtes.

Seetõttu ütleski autor – olgu Jumal temaga armuline: “Seletus, mis seda lahti seletab, on Jumala sõnad:

“Ja kui Aabraham ütles oma isale ja oma rahvale: “Tõesti, ma ei ole seotud sellega, mida te teenite. Välja arvatud Temaga, kes mind lõi.””

“Ei ole seotud sellega, mida te teenite” – see on “ei ole jumalat” fraasi tähendus.

“Välja arvatud Temaga, kes mind lõi” – ehk “peale Jumala”.

Usutunnistuse tõendiks on Jumala sõnad:

“Jumal tunnistab, et ei ole teist jumalat peale Tema ja (seda tunnistavad) inglid ja need, kel on teadmised, (ja et Ta on loodut) õiglusega haldav. Ei ole teist jumalat peale Tema, Kõikvõimsa ja Targa.” (3:18)

Selle tähendus on, et ei ole teist õigusega teenitavat peale Jumala.

“Ei ole jumalat” eitab kõike seda, mida kummardatakse peale Jumala.

“Peale Jumala” kinnitab teenimist Jumalale üksinda ilma ühegi kaaslaseta Tema teenimises, nii nagu pole Tal ka ühtegi partnerit valitsemises.

Seletus, mis seda lahti seletab, on Jumala sõnad:

“Ja kui Aabraham ütles oma isale ja oma rahvale: “Tõesti, ma ei ole seotud sellega, mida te teenite. Välja arvatud Temaga, kes mind lõi ja tõesti, Ta juhatab mind.” Ja ta tegi selle allesjäävaks sõnaks oma järeltulijate seas, et nad võiksid (selle juurde) tagasi tulla.” (43:26-28) (2).

Ja Tema sõnad: “Ütle: “Oo raamatu rahvas (st juudid ja kristlased), tulge sõna juurde, mis on õiglane meie ja teie vahel: et me ei kummarda kedagi peale Jumala ja et me ei omista talle partnereid ja et me ei tee üksteist isandateks Jumala kõrval.” Siis, kui nad pööravad ära, öelge: “Tunnistage, et me oleme moslemid (st alistume Jumalale).”” (3:64) (1).

❖ Mis oleks kui keegi ütleks, et tunnistuse, et “ei ole jumalat peale Jumala” tähendab, et ei ole teenitavat peale Jumala? Me ütleksime, et see väide ei ole õige. Sest selle väitega tunnistaks ta õigeks kõik, mida peale Jumala teenitakse, kuid kui öelda “õigusega teenitavat”, siis see on tõend, et ta on mitteusklik kõige suhtes, mida peale Jumala teenitakse ning et ei ole kedagi teenimist väärivat peale Jumala.

❖ Kui keegi ütleb, et “ei ole jumalat peale Jumala” tähendab, et ei ole õiget Issandat peale Jumala.

Me ütleksime, et see väide on õige. Kuid see ei ole “ei ole jumalat peale Jumala” seletus, sest see on tauhiid *ar-rububiyya*, mida tunnistasid ka uskmatud, kelle juurde prohvet (saws) saadeti ning nad ei sisenenud sellega islamisse.

(1) “Ütle: “Oo raamatu rahvas (st juudid ja kristlased), tulge sõna juurde, mis on õiglane meie ja teie vahel...” See värss on tõend selle kohta, et on vale erinevaid religioone üksteisele lähemale tuua.

(1) Autor – olgu Jumal temaga armuline – mainis seda värssi tõendina tunnistuse kohta, et Muhammad on Jumala sõnumitooja (saws) ja Jumal rõhutas selles värsis seda tunnistust kolme araabia keele rõhutuselemendiga: peidetud vanne, täht “lääm” ning sõna “qad”.

(2) Autor – olgu Jumal temaga armuline – selgitas tunnistuse “et Muhammad on Jumala sõnumitooja” tähendust ning et igale moslemist mehele ja naisele on kohustuslik selle usutunnistuse realiseerimiseks: sõnakuulelikkus sõnumitooja (saws) suhtes selles, mis ta on käskinud; tema uskumine selle osas, mille kohta ta on teada andnud; hoidumine sellest, mis ta ära keelas ja maha laitis ning mitte teenida Jumalat välja arvatud sellega, mis ta seaduslikuks tegi – olgu Jumala rahu temaga.

Tõendiks tunnistuse kohta, et Muhammad on Jumala sõnumitooja, on Jumala sõnad:

“Teie juurde on tõesti tulnud sõnumitooja teie endi seast. Talle on raske see, mis kannatusi te läbi elate; ta on teie suhtes hoolas ning usklikega armuline ja halastav.” (9:128) (1).

Tunnistuse, et Muhammad on Jumala sõnumitooja, tähendus on: sõnakuulelikkus temale selles, mis ta käskis; tema uskumine selle osas, mille kohta ta teada andis; hoidumine sellest, mille ta ära keelas ja maha laitis ning mitte teenida Jumalat välja arvatud sellega, mis ta seaduslikuks tegi. (2).

Tunnistuse “et Muhammad on Jumala sõnumitooja” tähendus on, et ta on sulane, keda ei teenita ning sõnumitooja, keda ei eitata. See tähendab alljärgnevat:

Sõnakuulelikkust temale selles, mis ta (saws) käskis;

sest ta edastas informatsiooni Jumalalt.

Tema uskumist selles, mille kohta ta teada andis;

sest ta on aus ja see keda usutakse.

Sellest hoidumist, mida ta keelas ja maha laitis; see tähendab selle panemist, mida prohvet (saws) keelas, ühte äärmusesse ka ennast teise äärmusesse.

Mitte teenida Jumalat välja arvatud sellega, millega prohvet (saws) tuli; selles on vastuväide usus uuenduste tegijatele.

Tõendiks palvuse ja kohustusliku almuse kohta ning tauhiidi selgituseks on Jumala sõnad: “Ja neil ei kästud muud, kui teenida Jumalat, (olles) siirad Talle usus, kaldudes tõe poole ja rajada palvus ja anda kohustuslikku almust. Ja see on väärt usk.” (98:5) (1).

Tõendiks paastumise kohta on Jumala sõnad: “Oo teie, kes te olete uskunud, teile on määratud paastumine, nii nagu see määrati neile, kes olid enne teid; et te võiksite saada jumalakartlikeks.” (2:183) (2).

Tõendiks hadži (suurema palverännaku) kohta on Jumala sõnad: “Ja Jumalal on inimeste üle õigus (et nad teeksid) palverännaku (Jumala) Kotta; need, kes on võimelised sinna teed leidma. Ning kes ei usu, siis Jumal on vaba vajadustest maailmadelt.” (3:97) (3).

(1) Teine sammas: palvus.

See on Jumala teenimine tegude ja sõnadega, mis algab takbiiriga (“Allahu akbar”) ning lõppeb tasliimiga (“assalamu alaikum wa rahmatullah”). See on usu sammas ning Jumal tegi selle kohustuslikuks prohvetile (saws) otse (ilma vahenduseta) ning see oli siis, kui ta tõsteti taevasse.

Kolmas sammas: kohustuslik almus (zakaat):

Selle keeleline tähendus on kasvamine ja puhastamine.

Seda on kahte sorti: vara zakaat ja keha (inimese pealt makstav) zakaat.

(2) Neljas sammas: paastumine:

Selle keeleline tähendus on millestki hoidumine.

Selle tähendus islamis on: Jumala teenimine läbi paastu rikkuvatest asjadest hoidumise koos kavatsusega alates koidikust kuni päikeseloojanguni. Paastumine on üks parimatest teenimise vormidest kolme kannatlikkuse liigi tõttu, mida see hõlmab. Samuti viitab selle suurele tähtsusele see, et Jumal omistas isiklikult iseendale paastuja tasumise.

(3) Viies sammas: palverännak (hadž).

Keeleliselt tähendab see kavatsemist. Islamis tähendab see Jumala teenimist läbi rituaalide sooritamise vastavalt sellele, mis prohveti (saws) sunnas on tulnud.

See on kohustuslik igale moslemile ühe korra elu jooksul.

Teine aste: imaan (usk)

Keeleline tähendus:
tunnistamine/kinnitamine.

Tähendus islamis: ütlemine keelega, uskumine südamega ning tegutsemine jäsemete ja südamega; see suureneb sõnakuulelikkusega ning väheneb patustamisega.

Seega islamis peab imaanis olema viis asja.

Kui üks neist on puudu, siis läheb see eemale Ahl As-Sunna Wa Al-Džamaa'a imaani definitsioonist.

Mis on tõend nende viie asja kohta?
Prohvet (saws) on öelnud: "Kõrgeim neist on ütlus "lää ilāhā illa Allah"". See on tõend ütlemise kohta.

"Kõige madalam neist on tee pealt kahju eemaldamine." See on jäsemetega tegutsemise tõend.

"Ja tagasihoidlikkus", see on südamega tegutsemine.

Teine aste: imaan ning sellel on üle seitsmekümne haru. Kõige kõrgem neist on fraas "lää ilāhā illa Allah" ja kõige madalam neist on tee pealt kahju eemaldamine ning tagasihoidlikkus on üks imaani haru.

Sellel on kuus sammast:

uskuda Jumalasse, Tema inglitesse, Tema raamatutesse, Tema sõnumitoojatesse, viimsesse päeva ja uskuda hea ja halva ettemääratusse (qadr).

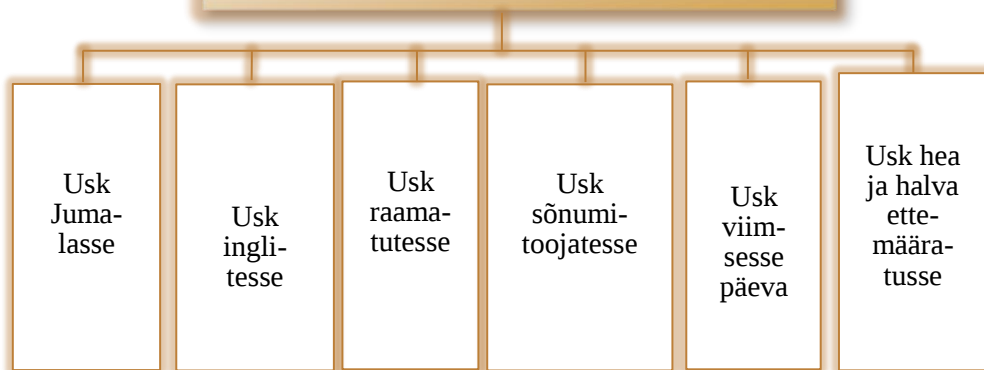
Tõendiks nende kuue samba kohta on Jumala sõnad:

"Vagadus ei ole, et te pöörate oma näod ida või lääne suunas, vaid vagadus on (selles), kes usub Jumalasse, viimsesse päeva, inglitesse, raamatutesse ja prohvetitesse." (2:177)

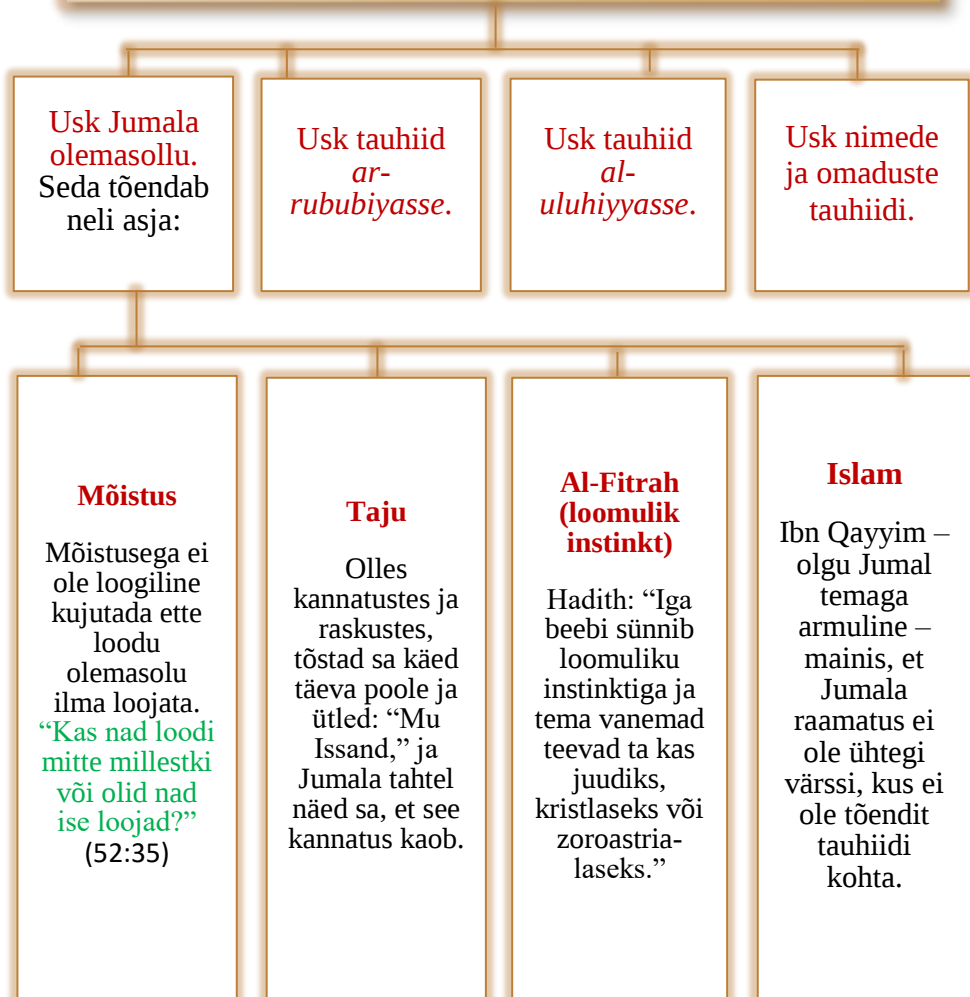
Tõendiks qadri kohta on Jumala sõnad: "Tõesti, iga asja lõime Me ettemääratusega." (54:49)

Jumala sõnad: "Keda teist suurendas see usus?" (9:124) See on tõend imaani suurenemise kohta. Ning kui see suureneb, peab see ka vähenema.

Usu sambaid on kuus:

Esimene samm: usk Jumalasse. See eeldab nelja asja:

Teine samm: usk inglitesse

Inglid: nad on osa silmaga nähtamatust maailmas; Jumal lõi nad valgusest ja nad kuuletuvad Jumalale ega patusta kunagi Tema vastu. Neil on hinged: "Püha hing" (2:87) ja kehad: "Kes tegi inglid sõnumitoojateks, kel on tiivad – kaks, kolm või neli. Ta suurendab loodus seda, mida soovib." (35:1) Neil on mõistus ja südamed: "Kuni hirm tõstetakse nende südameilt, ütlevad nad: "Mida teie Issand ütles?" (34:23) Me usume neisse ja nende nimedesse, mille kohta Jumal on meile teada andnud (nt Gaabriel, Miikael, Israafiil) ning nende omadustesse: "Nad ei ole sõnakuulmatud Jumalale selles, mida Ta neil käsib ning nad teevad seda, mida neil on kästud." (66:6)

Kolmas samm: usk raamatutesse

Me peame uskuma, et need on Jumala otsene kõne; et need on alla saadetud ja mitte loodud ning et Jumal saatis iga sõnumitoojaga raamatu; uskuma nendesse ning sellesse, mida Jumal on meile teada andnud nende nimede, lugude ja reeglite kohta üldiselt ja detailselt, kui neid pole asendatud. Me peame uskuma, et Koraan on asendajaks kõikidele raamatutele, mis olid enne seda: Toora, Evangeelium, Az-Zabuur (Taaveti laulud) ning Aabrahami ja Moosese käsikirjad.

Neljas samm: usk sõnumitoojatesse

Me peame uskuma, et nad on inimesed ning neil ei ole mingeid jumalikke eriomadusi; et nad on Jumala sulased, keda ei teenita ja et Jumal saatis nad ja ilmutas neile, aitas neid märkidega ning et nad viisid täide, mis nende hoolde usaldati; et nad andsid rahvale head nõu, andsid edasi sõnumi ning püüdlisid Jumala teel tõelise püüdlusega. Me usume nendesse ja sellesse, mis Jumal on meile teada andnud nende nimede, omaduste ja lugude kohta üldiselt ja detailselt. Me usume, et esimene prohvet oli Aadam (rahu olgu temaga) ja et esimene sõnumitooja oli Noa (rahu olgu temaga) ning et viimane prohvet ja sõnumitooja oli Muhammad (rahu olgu temaga. Me usume, et kõik eelmised seadused on asendatud Muhammadi (saws) seadustega ja "Otsustavuse omajaid" (peamisi sõnumitoojaid) on viis ning nad on mainitud Aš-Šuura ja Al-Ahzaabi suurades; nad on: Muhammad, Noa, Aabraham, Mooses ja Jeesus (rahu olgu nende kõigiga).

Viies samm: usk viimsesse päeva

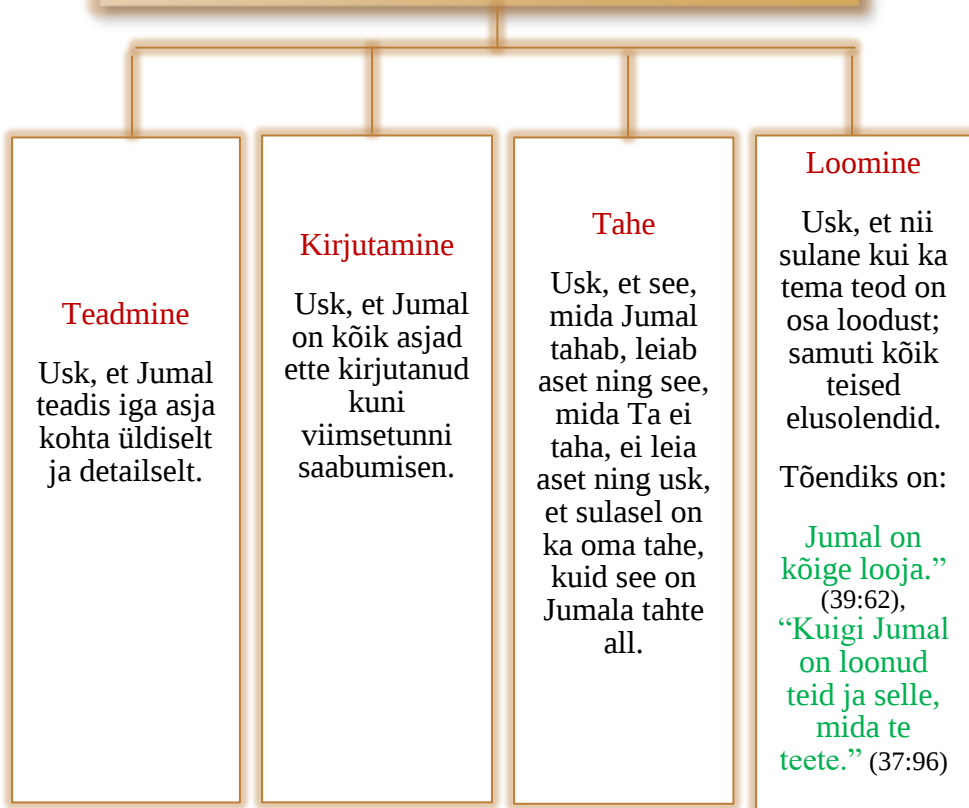
See hõlmab usku kõigesse sellesse peale surma, mille kohta on prohvet (saws) teada andnud: haua katsumus, sarve puhumine, inimeste tõusmine oma haudadest, kaalud, käsikirjad, *as-siraat* (rada), *al-haud* (veekogu), eestkostmine, Paradiis, Põrgu, oma Issanda nägemine usklike poolt ülestõusmispäeval ja Paradiisis ning teised peidetud asjad.

**Kuues samm: usk hea ja halva
ette määratusse (qadr)**

**See samm peab sisaldama usku nelja asja
suhtes:**

**Kuues samm: usk hea ja halva
ette määratusse (qadr)**

**See samm peab sisaldama usku nelja asja
suhtes:**

Teadmine

Usk, et Jumal teadis iga asja kohta üldiselt ja detailselt.

Teadmine

Usk, et Jumal teadis iga asja kohta üldiselt ja detailselt.

Kirjutamine

Usk, et Jumal on kõik asjad ette kirjutanud kuni viimsetunni saabumiseni.

Kirjutamine

Usk, et Jumal on kõik asjad ette kirjutanud kuni viimsetunni saabumiseni.

Tahe

Usk, et see,
mida Jumal
tahab, leiab
aset ning see,
mida Ta ei
taha, ei leia
aset ning usk,
et sulasel on
ka oma tahe,
kuid see on
Jumala tahte
all.

Tahe

Usk, et see,
mida Jumal
tahab, leiab
aset ning see,
mida Ta ei
taha, ei leia
aset ning usk,
et sulasel on
ka oma tahe,
kuid see on
Jumala tahte
all.

Loomine

Usk, et nii
sulane kui ka
tema teod on
osa loodust;
samuti kõik
teised
elusolendid.

Tõendiks on:

Jumal on
kõige looja.”
(39:62),
“Kuigi Jumal
on loonud
teid ja selle,
mida te
teete.” (37:96)

Loomine

Usk, et nii
sulane kui ka
tema teod on
osa loodust;
samuti kõik
teised
elusolendid.

Tõendiks on:

Jumal on
kõige looja.”
(39:62),
“Kuigi Jumal
on loonud
teid ja selle,
mida te
teete.” (37:96)

Loomine

Usk, et nii
sulane kui ka
tema teod on
osa loodust;
samuti kõik
teised
elusolendid.

Tõendiks on:

Jumal on
kõige looja.”
(39:62),
“Kuigi Jumal
on loonud
teid ja selle,
mida te
teete.” (37:96)

Loomine

Usk, et nii
sulane kui ka
tema teod on
osa loodust;
samuti kõik
teised
elusolendid.

Tõendiks on:

Jumal on
kõige looja.”
(39:62),
“Kuigi Jumal
on loonud
teid ja selle,
mida te
teete.” (37:96)

Kolmas aste: ihsaan

See on kõige kõrgem aste usus.

See on üks sammas, mis jaguneb kaheks astmeks:

Nägemisega teenimine

See on Jumala teenimine armastuse, lootuse ja igatsusega selle suhtes, mis Tema juures ootab.

Selle näiteks on Jumala teenimine prohvetite ja sõnumitoojate poolt (rahu olgu nendega), kuid ka teised võivad selle astmeni jõuda.

Järelevalvega teenimine

See on teenimine hirmu ja kartusega ning sellest astmest ei välju ükski moslem.

Kolmas aste: ihsaan ning see on üks sammas. See on "et sa teenid Jumalat, justkui sa näeks Teda ning kui sa ei näe Teda, siis kindlasti Tema näeb sind."

Tõendiks on Jumala sõnad: "Tõesti, Jumal on nendega, kes on jumalakartlikud ja nendega, kes on heategijad." (16:128)

Samuti Jumala sõnad: "Ja pane oma lootus Kõikvõimsa, Armulise peale. Selle peale, kes näeb sind, kui sa tõused. Ja sinu liikumist täiskummarduse tegijate seas. Tõesti, Ta on Kõikekuulev, Kõiketeadev." (26:217-220)

Samuti Jumala sõnad: "Sa ei ole ühegi asjaga hõivatud ja te ei loe Koraanist midagi ning te ei tee ühtegi tegu, ilma et Me oleks sellele tunnistajaks kui te seda teete." (10:61)

Selgitus: see ei tähenda seda, et sel astmel oleval inimesel oleks ainult armastus Jumala vastu ilma kartuseta, kuid selle astme puhul on kõige tugevamaks motiveerivaks teguriks, mis sulast Jumalat teenima paneb, Tema armastamine. Selle kohta on prohvet (saws) öelnud: "Kas ma ei pea siis olema tänulik sulane?" (Muslim).

Tõendiks sunnast on tuntud Gaabrieli hadiith, mille on edastanud ‘Umar (olgu Jumal temaga rahul), kes ütles: “Kui me olime istumas Jumala sõnumitooja (saws) juures ühel päeval, ilmus meie juurde üks mees väga valgetes riides ja süsimustade juustega. Temal polnud näha reisimise märke ning mitte keegi meist ei tundud teda. Ta istus prohveti (saws) ette maha, nõjatades oma põlved vastu tema (st prohveti) põlvi ning pani oma käed oma reitele ja ütles: “Oo Muhammad, räägi mulle islamist.” Jumala sõnumitooja (saws) ütles: “Islam – see on, et sa tunnistad, et ei ole jumalat peale Jumala ja et Muhammad on Jumala sõnumitooja, rajad palve, annad kohustuslikku almust, paastud ramadaanikuu ja teed palverännaku (Jumala) kotta, kui sa suudad selle rännaku teha.” Ta ütles: “Sa oled rääkinud tõtt.”” Ta (‘Umar) ütles: “Me imestasime tema üle: küsib temalt ja siis kinnitab tema vastuse õigsust. Ta ütles: “Räägi mulle imaanist.” Ta ütles: “See on, et sa usud Jumalasse, Tema inglitesse, Tema raamatutesse, Tema sõnumitoojatesse, viimsesse päeva ja et sa usud hea ja halva ettemääratusse.” Ta ütles: “Sa oled rääkinud tõtt.” Ta ütles: “Räägi mulle ihsaanist.” Ta ütles: “See on, et sa teenid Jumalat, justkui sa näeksid Teda ning kui sa ei näe Teda, siis kindlasti Tema näeb sind.” Ta ütles: “Räägi mulle (viimsest) tunnist.” Ta ütles: “Küsitav ei tea sellest rohkem kui küsija.” Ta ütles: “Räägi mulle selle märkidest.” Ta ütles: “(Need on,) et orjatar sünnitab omaenda isanda ja et sa näed paljajalgseid, alasti ja vaeseid lambakarjuseid võistlemas kõrgemate hoonete ehitamises.”” Ta (‘Umar) ütles: “Siis läks ta ära. Me olime veidi paigal ja siis ütles ta (prohvet): “Oo ‘Umar, kas sa tead, kes oli see küsija?” Ma ütlesin: “Jumal ja Tema sõnumitooja teavad paremini.” Ta ütles: “See oli Gaabriel; ta tuli teie juurde õpetama teid teie usu kohta.””

See hadith on tõend islami, imaani ja ihsaani sammaste kohta.

Prohveti (saws) sõnades: “Küsitav ei tea sellest rohkem kui küsija,” on tõend selle kohta, et viimsetunni toimumise aega ei tea peale Jumala mitte keegi.

Tema sõnad: “Et orjatar sünnitab omaenda isanda,” tähendab:

sõnakuulmatuse rohkust vanemate suhtes;

või orjade rohkust;

või asjade muutumist;

või et kuningas abiellub orjatariga, kes sünnitab talle poja ning pärast oma isa surma saab see poiss kuningaks ja isandaks oma ema üle.

Mida võib õppida Gaabrieli (rahu olgu temaga) hadiithist

1. Teadmiste otsija üle on õigused kuuel: iseendal, tema õpetlastel, tema õppimise kohal, tema kaaslastel, tema raamatul, tema omandatud teadmistel.

- Iseenda õigus tema suhtes: teadmised on Jumala teenimine (siirus ja sunna järgimine), ole tõeliselt õiglaste eelkäijate moodi, jumalakartlikkus, järelevalve, alandlikkus ja upsakuse mahajätmine.
 - Veendumus ja askeetus; teadmiste iluga iseloomustatud olemine, hoidumine ebasüüdsatest asjadest, suuremeelsus; meeste puhul naistega sarnanemisest hoidumine ja naiste puhul meestega sarnanemisest hoidumine; luksusest hoidumine. Tühja-tähja koosviibimistest eemalolemine; hoolivus, stabiilsus ja kindlus. Kindlameelsus, küllastamatus teadmiste otsimisel, reisimine, teadmiste üleskirjutamine, hoole säilitamine, hool päheõpitud asjade suhtes.
- Õppimine aluste peale harusid ehitades, Jumala juurde pöördumine, usaldusväärsus teadmiste osas, ausus.
- Teadmiste otsija kilbiks on fraas “ma ei tea”; oma põhilise kapitali (st aja) eest hoolitsemine, puhkamine läbi üldise kultuuri, paranduste ja vokaalimärkide lugemine, pikkade teoste kogumine.
- Heal viisil küsimine: kuulamine, mõistmine ja tegutsemine.
- Väitlemine ilma tülitsemiseta, teadmiste kordamine; ole Koraani, sunna ja nende teaduste vahel; iga teadusharu omandamiseks vajalike vahendavate teadmiste õppimine.
- Tegutsemine; põgenemine juhtimise, kuulsuse ja maise elu armastamise eest.
- Eneseimetlusest hoidumine ja inimeste suhtes hea mõtlemine.
- Teadmiste almus (tõe väljanäitamine, hea käskimine ja halva keelamine; tasakaalukus kasu ja kahju suhtes teadmiste levitamine ja kasu toomise armastamine, püüdlus kõrge koha ja hea eestkoste pärast moslemite jaoks tõe ja hea asemike hulgas.
- Tugevus, teadmiste kaitsmine; lahkus, kuid mitte meelitamine; õpetamisest ja juhtimisest hoidumine enne, kui oled selleks sobilik.
- Hoidumine illusioonist, et oled õpetlane ning hoidumine vastasseisust õpetlastega.
- Kahtluste tõrjumine; sektidest ja gruppidest hoidumine, millele vannutakse truudust ja sõnakuulelikkust.

- Õpetlaste õigused: selles osas jagunevad inimesed kahte äärmusesse ja mõõdukasse keskossa. Meil tuleb ka peatselt juttu sellest, et esimene širk, mis maa peal aset leidis, oli õiglaste suhtes liialdamise tõttu. Nii et õiglastega tuleb olla mõõdukas, mitte minna äärmustesse ega ka hooletusse.
- Selle koha õigused, kus ta õpib.
- Tema kaaslaste õigused. Jumal on öelnud: “Te olete parim rahvas, kes on inimkonna ette toodud.” (3:110) Prohvet (saws) on öelnud: “Keegi teist ei usu enne, kui ta armastab oma vennale seda, mida ta armastab iseendale.”
- Raamatu õigused: olles hoolas raamatute suhtes, sest Jumal õnnistas meid nende raamatutega ning seega tuleb neid hoida.
- Teadmiste õigused: täpsus teadmistes ning nendest alati kinnihoidmine neid korrates ja nende põhjal tegutsedes, sest kes midagi õpib, see on kohustatud ka tegutsema ning pärast seda kutsuma teisi nende teadmiste juurde ja sest need teadmised on õnnistus, mille eest tuleb tänu välja näidata.

2. Küsimuste esitamise kommete hulka kuulub küsimuse esitamine, mille läbi loodetakse kasu saada ja tuua.

3. Teadmiste otsija peab hoolitsema oma välimuse eest.

4. Peale prohveti (saws) surma ei öelda: „Jumal ja Tema sõnumitooja teavad paremini,“ vaid lihtsalt: „Jumal teab paremini.“

Kolmas põhialus: oma prohveti Muhammadi (saws) tundmine.

Ta on: Muhammad ibn Abdullah ibn Abdul-Muttalib ibn Haašim ning Haašim on Quraišist (hõimust) ning Quraiš on araablase hulgast ning araablased on Jumala lähedase sõbra Aabrahami poja Ismaeli järeltulijad – olgu rahu temaga ja meie prohvetiga.

Tema vanuseks oli kuuskümmend kolm aastat: neist nelikümmend enne prohvetlust ja kakskümmend kolm aastat prohveti ja sõnumitoojana.

Ta tehti prohvetiks läbi „Iqra“ (Al-’Alaqi suura) ja sõnumitoojaks läbi „Al-Muddathir“-i (suura).

Tema kodukohaks oli Meka ja ta emigreerus Mediinasse.

See lõik räägib kokkuvõtlikult prohvetist (rahu olgu temaga) ja kirjeldab tema nime, põlvnevust, vanust ning veidi tema dawat.

Me peame prohvetist (saws) teatud asju teadma ning nende hulka kuulub:

Tema nimi ja esivanemad:

ta on Muhammad ibn Abdullah ibn Abdul-Muttalib ibn Haašim ning Haašim on Quraišist (hõimust) ning Quraiš on araablase hulgast ja araablased on Jumala lähedase sõbra Aabrahami poja Ismaeli järeltulijad (rahu olgu nendega).

Tema vanus:

tema vanuseks oli kuuskümmend kolm aastat, millest nelikümmend enne ilmutust ja kakskümmend kolm aastat pärast ilmutust.

Tema (saws) aeg pärast ilmutust jagunes järgmiselt:

Meka periood, mis kestis kolmteist aastat

Mediina periood, mis kestis kümme aastat

Kas ta – rahu olgu temaga – on prohvet või sõnumitooja?

Ta on nii prohvet kui ka sõnumitooja. Ta sai prohvetiks “Iqra”-ga (Al-’Alaqi suura) ja siis sõnumitoojaks Al-Muddathiriga.

Killuke tema eluloost (saws)

Meka perioodi dawah keskendus tauhiidile ning üleskutsele širki maha jätma ja siiralt Jumalat üksinda teenima. See dawah kestis kolmteist aastat.

Siis kästi tal emigreeruda Mediinasse ja samuti jätkus seal dawah tauhiidi juurde, kuid lisaks sellele ilmutati ka ülejäänud ususeadused, mis puudutasid Jumala teenimist, inimestega läbikäimist ja igapäevaelu.

Kes uurib aga tema dawaga seotud elulugu, leiab et tauhiidi juurde kutsumine oli lahutamatu osa tema elust kuni tema surmani. Selles on ilmselge vastuväide neile, kes hoiavad inimesi eemal tauhiidi õppimisest ja väidavad, et selle õppimiseks ei ole vaja rohkem aega kui vaid mõned minutid.

Jumal saatis ta hoiatama širgi eest ja kutsuma tauhiidi juurde.

Tõendiks on Jumala sõnad:

“Oo sina, kes sa katad end. Tõuse ja hoiata. Ja oma Issandat ülista. Ja oma riided puhasta. Ja räpasusest hoidu. Ja ära anna midagi, et saada selle eest vastu rohkem. Ja oma Issandale ole kannatlik.” (74:1-7)

“Tõuse ja hoiata” tähendus on, et ta hoiatab širgi eest ja kutsub tauhiidi juurde.

“Ja oma Issandat ülista,” ehk: ülista Teda läbi tauhiidi.

“Ja oma riided puhasta,” ehk: puhasta oma teod širgist.

“Ja räpasusest hoidu.” Räpasus: iidolid. Neist hoidumine on nende jätmine ning neist ja nende rahvast lahtiütlemine.

Ta tegutses sellega kümme aastat, kutsudes tauhiidi juurde. Pärast kümmet aastat tõsteti ta taevasse ja talle tehti kohustuslikuks viis palvust ning ta palvetas Mekas kolm aastat ning peale seda kästi tal emigreeruda Mediinasse.

Autori – olgu Jumal temaga armuline – sõnadest „tõsteti taevasse“ õpime alljärgnevat:

1- Need peidetud asjad, mille kohta prohvet (saws) on teada andnud – me usume neid, peame neid tõeks ja alistume neile.

2- Kohustuslike palvuste suur tähtsus, kuna Kõigekõrgem Jumal tegi need kohustuslikuks taevas.

Hidžra (emigreerumine): kolimine širgi maalt islamimaale ning emigreerumine širgi maalt islamimaale on selle kogukonna kohustus ja see kohustus jääb alles kuni viimsetunni saabumiseni.

Tõendiks on Jumala sõnad:

„Tõesti, need, kelle (hinged) võtavad inglid siis, kui nad on tegemas ülekohut enda vastu – nad (inglid) ütlevad: “Milles (mis seisundis) te olite?” Nad ütlevad: “Me olime nõrgad (oma) maal.” Nad (inglid) ütlevad: “Kas Jumala maa polnud (piisavalt) lai, et te võiksite selles emigreeruda?” Nemad, nende pelgupaigaks on Põrgu – ja see on kole sihtpunkt. Välja arvatud nõrgad meeste, naiste ja laste hulgast, kes ei suuda välja mõelda plaani või kes ei leia teed. Nende jaoks on loota, et Jumal vabandab nad. Ja Jumal on Vabandav ja Andestav.” (4:97-99)

Samuti Jumala sõnad: “Oo minu sulased, kes te olete uskunud. Tõesti, minu maa on lai, nii et teenige ainult mind.” (29:56)

Al-Baghawi – olgu Jumal temaga armuline – ütles: “Selle värsi ilmutamise põhjuseks on moslemid Mekas, kes ei emigreerunud; Jumal kutsus neid kui usklikke.”

Tõendiks hidžra kohta sunnast on prohveti (saws) sõnad: “Hidžra ei katke, kuni katkeb patukahetsus ja patukahetsus ei katke, kuni päike tõuseb läänest.”

Hidžra (emigreerumise) jagunemine kolmeks:

Hidžra
uskma-
tuse
maalt
islami-
maale

See on
kohus-
tuslik.

Hidžra
Mekast
Medii-
nasse

See
lõppes
Meka
vabasta-
misega.

Hidžra
kõige selle
suhtes,
millest
Jumal
kohustas
hoiduma,

olgu
selleks
tegu,
tegija, aeg
või koht.

Tegu: iga tegu, mille Jumal on ära keelanud ning kõige põhilisem sellest on širk.

Tegija: mitteusklikud, silmakirjatsejad ja teised.

Aeg: hoidumine nendest aegadest, mil mitteusklikud pidutsevad.

Koht: nendest kohtadest hoidumine, kus mitteusklikud pidutsevad.

Patukahetsus katkeb ühega kahest asjast:

1. Päikese tõusmine läänest.

2. Surmaga. Jumal on öelnud: „Patukahetsust ei ole neile, kes teevad halbu tegusid seni, kuni nendeni tuleb surm (ja siis) ütleb: „Tõesti, ma olen nüüd kahetsenud (patte),“ ega neile, kes surevad uskmatutena.“ (4:18).

❖ Prohveti (saws) sõnad: „Ei ole hidžrat peale (Meka) vabastamist.“ See tähendab hidžrat Mekast Mediinasse ning selles on prohveti (saws) viide sellele, et Mekast ei või enam uuesti saada uskmatuse maa.

1. Šeikh Ibn 'Uthaymiin – olgu Jumal temaga armuline – on öelnud: „Zakaat kohustati kõigepealt Mekas, kuid seal ei määratud kogust, mille pealt seda makstakse ega kohustuslikku makstavat osa. Mediinas määrati nii kogus, mille pealt seda makstakse kui ka kohustuslik makstav osa.”
2. Prohvet (saws) suri kümnendal aastal peale hidžrat ja ta maeti 'Aaiša – olgu Jumal temaga rahul – kambrisse.
3. Ei ole head, mille juurde ta kogukonda ei juhatanud ega halba, mille eest ta seda ei hoiatanud. Me peame tunnistama, et ta viis täide selle, mis talle usaldati; et ta andis edasi sõnumi; andis kogukonnale head nõu ning jättis meid säravvalgel suunal, millel on kui selle päev ning millest läheb kõrvale vaid iseenda hukatusse viia.

Kui ta jäi paikseks Mediinas, kohustati teda ülejäänud islamiseadustega nagu näiteks zakaat (almus) (1), paastumine, palverännak, püüdlus Jumala teel, palvekutse, hea käskimine ning halva keelamine ning mitmete teiste asjadega islamiseadusest.

Ta tegutses sellega kümme aastat. Pärast seda ta suri – olgu Jumala rahu temaga. (2)

Tema usk on aga alles ja see on tema usk. Ei ole midagi head, ilma et ta oleks oma rahvast selle juurde juhatanud ja ei ole midagi halba, ilma et ta oleks oma rahvast selle eest hoiatanud.

Hea hulka, mille juurde ta juhatas, kuulub tauhiid ja kõik, mida Jumal armastab ja millega Ta rahul on.

Halb, mille eest ta hoiatas, on širk ja kõik, mida Jumal vihkab ja millega Ta rahul ei ole. (3)

Kõige põhilisemad keelatud asjad

Suurem širk
(mis viib
inimese usust
välja)

Väiksem širk
(mis ei vii
inimest usust
välja)

Suured patud
(kõik, mille
eest on ette
nähtud
spetsiifiline
karistus)

Väiksed
patud (kõik
keelatu,
mille eest ei
ole ette
nähtud
spetsiifilist
karistust)

Jumal saatis ta kogu inimkonnale ning Jumal tegi sõnakuulelikkuse temale kohustuslikuks nii džinnidele kui ka inimestele.

Tõendiks on Jumala sõnad:

„Ütle: „Oo inimesed, tõesti, ma olen Jumala sõnumitooja (saadetud) teie kõigi juurde.“ (7:158). (1)

Jumal viis tema läbi lõpuni religiooni. Tõendiks on Jumala sõnad: “Täna Ma olen täiustanud teile teie usu ja viinud lõpuni Minu õnnistuse teile ja kiitnud heaks islami teile usuks.” (5:3). (2)

Tõendiks tema surma kohta on Jumala sõnad: „Tõesti, sina sured ja tõesti, nemad surevad. Siis tõesti, ülestõusmispäeval vaidlete te oma Issanda juures.“ (39:30-31).

(1) Prohvet (saws) saadeti kogu inimkonnale ning seeläbi asendati iga jumalik seadus, mis oli enne seda. Seetõttu juudid ja kristlased prohveti (saws) ja meie ajal tänapäeval, kelle juurde jõudis dawah, kuid nad ei võtnud seda usku vastu, siis nad on mitteusklikud ning seda isegi siis, kui nad praktiseerivad seda, mida praktiseerisid Mooses ja Jeesus (rahu olgu nende mõlemaga). Tõenditeks selle kohta on:

Jumala sõnad: “Ütle: “Oo raamatu rahvas (st juudid ja kristlased), tulge sõna juurde, mis on õiglane meie ja teie vahel: et me ei kummarda kedagi peale Jumala ja et me ei omista talle ühtegi partnerit. ““ (3:64).

Prohveti (saws) sõnad: „Tema nimel, kelle kätes on minu hing, iga juut ja iga kristlane, kes minust kuuleb ja ei usu siis minusse, on Põrgurahva hulgast.“

(2) Selles värsis on vastuväide usus uuenduste tegijatele.

Viiendaks: kokkuvõte

1- Kõik inimesed saavad kunagi kogema surma ja sellest ei ole pääsu ning nad tõstetakse surnuist üles suure päeva jaoks ning selleks on ülestõusmispäev. Siis arveldatakse nendega ja tasutakse igäihele vastavalt tema tegudele.

2- Kes eitab surnuist üles tõusmist ja arveldamist, on uskmatu, sest ta eitab niimoodi ühte usu sammastest.

3- Noa (rahu olgu temaga) oli esimene sõnumitooja ning tõendiks selle kohta on Jumala sõnad: „Tõesti, Me ilmutasime sinule nii nagu me ilmutasime Noale ja prohvetitele pärast teda.“ (4:163)

Mis puudutab aga esimest prohvetit, siis selleks oli Aadam (rahu olgu temaga). Tõendiks on, et prohvetilt (saws) küsiti Aadama kohta, et kas ta on prohvet ning ta vastas: „Kõnetatud prohvet.“

Viimane prohvet ja sõnumitooja oli Muhammad (saws) ning tõendiks on Jumala sõnad: „Muhammad ei ole isa ühelegi mehele teie seast, kuid ta on Jumala sõnumitooja ja viimane prohvetite hulgast.“ (33:40)

Nii et igaüks, kes väidab, et ta on prohvet või sõnumitooja peale prohvet Muhammadit (saws), on valetaja ja uskmatu ning igaüks, kes sellise asja väitjat usub, on samuti uskmatu.

Kui inimesed surevad, tõstetakse nad surnuist üle. Tõendiks selle kohta on Jumala sõnad: „Sellest (st maast) Me lõime teid ja sellesse pöördute te tagasi ja sellest toome Me teid veel korra välja.“ (20:55)

Samuti Jumala sõnad: „Ja Jumal on pannud teist kasvama maast kasvamisena. Siis pöörab Ta teid sellesse tagasi ja võtab teid välja väljavõtmisena.“ (71:17-18).

Pärast surnuist ülestõstmist arveldatakse nendega ja neile tasutakse nende tegude eest. Tõendiks on Jumala sõnad: „Ja Jumalale kuulub see, mis on taevastes ja maal, et tasuda neile, kes tegid halba sellega, mida nad tegid ning tasuda neile, kes tegid head, parimaga.“ (53:31) (1).

Kes eitab surnuist ülestõusmist, on uskmatu. Tõendiks selle kohta on Jumala sõnad: „Need, kes ei uskunud väitsid, et neid ei tõsteta surnuist üles. Ütle: „Kuid ei, ja mu Issanda nimel, teid tõstetakse surnuist üles, siis antakse teile teada, mida te tegite. Ja see on Jumalale lihtne.““ (64:7) (2).

Jumal saatis kõik sõnumitoojad heade uudiste toojate ja hoiatajatena. Tõendiks on Jumala sõnad: „Sõnumitoojad heade uudiste toojate ja hoiatajatena.“ (4:165)

Esimene neist oli Noa (rahu olgu temaga) ning viimane neist oli Muhammad (saws), kes oli prohvetite pitsat (st viimane nende seast).

Tõendiks selle kohta, et esimene neist oli Noa (rahu olgu temaga), on Jumala sõnad: „Tõesti, Me ilmutasime sinule nii nagu me ilmutasime Noale ja prohvetitele pärast teda.“ (4:163) (3).

Jumal tegi kõikidele oma sulastele kohustuslikuks uskmatuse ebajumalate suhtes ning usu Jumalasse. Ibn Al-Qayyim – olgu Jumal temaga armuline – ütles: “Ebajumal: see, mille või kelle puhul (Jumala) sulane ületab piiri, olgu selleks teenitav, järgitav või keegi, kellele kuuletutakse.”

Jumal saatis iga rahva juurde prohveti, alates Noast kuni Muhammadini (saws), kes käskis neil teenida Jumalat üksinda ning keelas neil teenida ebajumalaid.

Tõendiks on Jumala sõnad: “**Me tõesti saatsime iga rahva juurde sõnumitooja** (, öeldes): “**Teenige Jumalat ja hoiduge ebajumalatest.**” (16:36)

Ebajumalaid on palju ning nende liidreid on viis: Saatan (olgu ta Jumala poolt neetud); see, keda kummardatakse ja ta on sellega rahul; see, kes kutsub inimesi end kummardama; see, kes väidab omavat mingeid teadmisi peidetud asjade kohta ning see, kes valitseb muude seadustega kui nendega, mis Jumal alla saatis.

Tõendiks on Jumala sõnad: „**Usus ei ole sundi. Juhatus on saanud kindlalt selgeks eksiteest. Nii et kes on uskmatu ebajumalate suhtes ja usub Jumalasse, on tõesti haaranud kinni kõige kindlamast käepidemest, mis kunagi ei murdu.**” (2:256)

See on „lää ilāhā illa Allah“ (ei ole jumalat peale Jumala) tähendus. Ning hadiithis on: „**Asja tuum on islam ja selle sammas on palvus...**”

Jumal saatis sõnumitoojad ja prohvetid heade uudiste toojate ja hoiatajatena ning kõik nad olid üksmeelsed tauhiidi juurde kutsumises ning võitluses ebajumalate ja erinevate širgi vormide vastu. Tõendiks on Jumala sõnad: “**Me tõesti saatsime iga rahva juurde sõnumitooja...**” (16:36), ehk et iga inimgrupi hulka, „(öeldes): “**Teenige Jumalat...**” ehk et praktiseerige tauhiidi Jumala suhtes, “**ja hoiduge ebajumalatest,**” ehk et pange end ühte äärmusesse ja ebajumalad teise äärmusesse ning see on veel suurema tähendusega kui vaid neist hoidumine ja kaugenemine. See on osa širgist ja selle rahvast lahtiütlemise praktiseerimisest.

Jumal tegi kõikidele oma sulastele kohustuslikuks uskmatuse ebajumalate suhtes ning usu Jumalasse ning kõigepealt peab olema uskmatuse ebajumalate suhtes ja alles siis usk Jumalasse. „**Nii et kes on uskmatu ebajumalate suhtes ja usub Jumalasse...**” (2:256).

Ebajumal: see on see, mille või kelle puhul sulane ületab piiri, olgu selleks teenitav (nt kivid või puud), järgitav (halvad õpetlased) või keegi, kellele kuuletutakse (nt valitsejad, kes on läinud eemale sõnakuulelikkusest Jumalale).

Ebajumalaid on palju ning nende liidreid on viis: Saatan (olgu ta neetud Jumala poolt; ning see kutse needmisele autori poolt on siin vaid teavitamise mõttega); see, keda kummardatakse ja ta on sellega rahul; see, kes kutsub inimesi end kummardama; see, kes väidab omavat mingeid teadmisi peidetud asjade kohta ning see, kes valitseb muude seadustega kui nendega, mis Jumal alla saatis.

Valitsemine sellega, mis pole Jumala poolt saadetud, jaguneb järgnevalt:

Suurem uskmatlus

Kui inimene usub, et inimeste poolt loodud seadused on sama head või paremad kui Jumala seadused.

Väiksem uskmatlus

Kui inimene usub, et valitsemine sellega, mida Jumal pole saatnud, on vale, kuid teeb seda siiski lõbu pärast, armastusest positsiooni vastu või muudel põhjustel.

Inimesed jagunevad ebajumalakummardajate ja mitteusklike suhtes kolme kategooriasse:

Need, kes võtavad osa nende pidustustest, festivalidest ja usulistest rituaalidest.

Need, kes on nende vastu ebaõiglased näiteks neid tappes, neilt varastades, neid pettes ja neile kahju tehes.

Mõõdukas Ahl As-Sunna Wal-Džamaa'a (Koraani, sunnat ja õiglaseid eelkäijaid järgivad inimesed) lähenemine: nende pidustustest ja rituaalidest eemale hoidmine, kuid kõikide lubaduste ja lepingute täitmine nende suhtes ning nende vastu õiglane olemine. Nende kutsumine islamisse (tauhiidi, Koraani, sunna ja prohveti kaaslase tee juurde).

Kokkuvõte

Iga mõistusega inimene on kohustatud õppima seda tähtsat raamatut ja tegema seda väga suure hoolega. Seda nende tähtsate aluste tõttu, mida see raamat sisaldab ja mida vajab iga inimene oma hauas.

Ja Jumal teab paremini ning olgu Jumala rahu ja õnnistused Muhammadi, tema pere ja kaaslastega.

Jumala, Tema prohveti (saws) ja islamiusu tundmine koos tõenditega (kolm põhialust).	Teadmised	“Neli teemat” ja tõendid nende kohta (Al-‘Asri suura)	Kolm põhialust (lühidalt hauaküsimused), nende tõendid ja miks me õpime tauhiidi? Miks me õpime kolme põhialust? Mis kasu toob nende õppimine?
Teadmised hüüavad tegutsemist ning kui see ei vasta, lähevad nad ära. Õpetlast, kes ei tegutse oma teadmiste põhjal, karistatakse enne iidolite kummardajaid.	Nende põhjal tegutsemine		
Dawah tingimused: siirus, islamialased teadmised, kutsutavate inimeste tausta tundmine, tarkus, kannatlikkus.	Nende teadmiste juurde kutsumine		
Esimene, mille juurde kutsutakse, on tauhiid, sest see oli ka prohvetite ja sõnumitoojate dawah. Kõige kõrgemad dawah astmed on tauhiid ja širgi eitamine.			
Kannatlikkus sõnakuulelikkuses Jumala suhtes (nt palvetamine) ning Jumala vastu patustamisest hoidumises (nt intress) ning vaevarikaste Jumala poolt ette määratud asjade suhtes (nt vaesus).	Kannatlikkus raskuste suhtes		
Kannatlikkus teadmiste suhtes, siis nende põhjal tegutsemise suhtes ning siis dawah suhtes.			
Tauhiid <i>ar-rububiyya</i> (seda, kes on ainulaadne oma olemuses Issandana, peab pidama ainsaks ka teenimises) ning nimele ja omaduste tauhiid.	“Kolm teemat”		
Tauhiid <i>al-uluhiyya</i> (Jumala ainsus Tema teenimises), siirus. Jumal ei ole rahul, kui Talle Tema teenimises kedagi partneriks omistatakse, olgu selleks siis Jumalale lähedal olev ingel või Tema poolt saadetud prohvet.			
Širgist ja selle rahvast lahtiütlemine: südamega (ebajumalakummardajate põlgamine), keelega: “Tõesti, ma ütlen lahti sellest, mida te teenite,” ning jäsemetega (hoidumine nende pidustustest, tähistamistest ja nendega sarnanemisest).			

<i>Hanafiyya</i>: see on usk, mis kaldub eemale širgist ning mis põhineb siirusel ja tauhiidil.		Kolm põhialust (lühidalt hauaküsimused), nende tõendid ja miks me õpime tauhiidi? Miks me õpime kolme põhialust? Mis kasu toob nende õppimine?
Tauhiidi keeleline tähendus: millegi üheks tegemine. Tauhiidi tähendus islamis: Jumala ainsaks pidamine selles, mille poolest Ta on eriline oma olemuses Issandana, Tema teenimises ja nimeses ja omadustes. Sellel on kolm vormi:		
1.Tauhiid <i>ar-rububiyya</i> (Jumala ainsus Tema olemuses Issandana): Jumala ainsus Tema tegudes, Jumala ainsus loomises, valitsemises ja asjade korraldamises. 2.Tauhiid <i>al-uluhiyya</i>: Jumala ainsus teenimises või Tema pidamine ainsaks Tema sulaste tegudega. 3. Nimede ja omaduste tauhiid: Jumala pidamine ainsaks selles, millega Ta nimetas ja kirjeldas end kas oma raamatus või läbi oma sõnumitooja (saws) sõnade. See tähendab selle kinnitamist Jumala puhul, mida Ta kinnitas iseenda puhul ning selle eitamist Tema puhul, mida Ta iseenda puhul eitas ning seda ilma moonutamisetä, tähenduste äravõtmiseta, küsimata “kuidas täpselt?” ning ilma sarnastamata.	Tauhiidi õppimise põhjus	
Širk on kellegi teise kui Jumala palumine (või üleüldse kummardamine) ning see on suurim patt maailmas.		
Jumala tundmine: kes on sinu Issand? Kuidas sa Jumalat tead? Issand on see, keda teenitakse. Teenimise vormid. Selle legaalne staatus, kes suunab midagi teenimise vormidest kellelegi teisele kui Jumalale (koos tõendiga).		Kolm põhialust
Islamiusu tundmine koos tõenditega, islami definitsioon, usu astmed, islami sambad, šahaada definitsioon, usu sambad, usu harud, ihsaan, usu astmete tõend, viimsetunni märgid.		
Jumala prohveti (saws) tundmine; tema põlvnevus; tema sündimine; tema vanus; tema prohvetlus ja sõnum; tema kodupaik; tema saatmise tarkus; tema tauhiidi juurde kutsumise aeg; öörännak ja taevasse tõstmine; kus ja millal tehti palvus kohustuslikuks; emigreerumine ning selle legaalne staatus ja aeg;	Kolm põhialust	

millal sätestati ülejäänud islamiseadused; dawah kestvus; prohveti (saws) surm; tema toodud usk; tema saatmine nii inimestele kui džinnidele; usu täiuslikkus ja õnnistuse lõpuni viimine.	Kokkuvõte Kolm põhialust (lühidalt hauaküsimused), nende tõendid ja miks me õpime tauhiidi? Miks me õpime kolme põhialust? Mis kasu toob nende õppimine?	
Inimeste elluäratamine peale surma ning arveldamine nende tegude üle; selle uskmatus, kes surnuist ülestõstmist eitab; sõnumitoojate roll ja nende dawah; esimene ja viimane sõnumitooja; tauhiidi kaks sammast: uskmatus ebajumalate suhtes ja usk Jumalasse; ebajumalate liidrid; uskmatus kirjeldus ebajumalate suhtes; „lää iläähā illa Allah“ tähendus; asja tuum on islam; usu sammas on palvus.	Ebajumalad	
See, mille või kelle puhul sulane ületab piiri, olgu selleks teenitav (nt kivid või puud), järgitav (halvad õpetlased) või keegi, kellele kuuletutakse (nt valitsejad, kes on läinud eemale sõnakuulelikkusest Jumalale). Ebajumalaid on palju ning nende liidreid on viis: Saatan (olgu ta neetud Jumala poolt; ning see kutse needmisele autori poolt on siin vaid teavitamise mõttega); see, keda kummardatakse ja ta on sellega rahul; see, kes kutsus inimesi end kummardama; see, kes väidab omavat mingeid teadmisi peidetud asjade kohta ning see, kes valitseb muude seadustega kui nendega, mis Jumal alla saatis.		
Ja Jumal teab paremini ning olgu Jumala rahu ja õnnistused Muhammadi, tema pere ja kaaslastega.		

Test kolme põhialuse ja nende tõendite kohta

Vali sulgudes olevatest variantidest õige vastus:

- 1- „Kolme põhialuse“ autor on: (Muhammad ibn Suleiman At-Tamiimi – Muhammad ibn ‘Abdul-Wahhaab – nad mõlemad).
- 2- Kolm põhialust on lühidalt hauaküsimused: (õige – vale).
- 3- Autor palus „Kolmes põhialuses“ lugeja eest Jumalat: (kahe kohas – kolmes kohas).
- 4- Autori raamatuid iseloomustab: (lihtne väljendus – kokkuvõtlikkus, millele järgneb detailsem seletus – tõendid Koraanist ja sunnast – palve õpilaste eest – vastuväited tema aja inimeste kahtlustele – palju kirjutatud seletusi nende kohta – tähtsate küsimuste esitamine ja neile vastamine – Jumal on teinud nii, et neid võetakse hästi vastu – kõik eelpool mainitu).
- 5- „Kolme põhialuse“ raamatu sisu võib jagada (viieks – kuueks) osaks.
- 6- Tauhiidi õppimine on: (kohustuslik osadele inimestele kogukonnast – kohustuslik igale indiviidile).
- 7- Tõend „nelja teema“ kohta on (Al-‘Asri – Al-Ikhlaasi) suura.
- 8- Kes õpib, kuid ei tegutse õpitu põhjal, samaneb: (kristlastega – juutidega – mõlematega).
- 9- Kannatlikkus jaguneb: (kaheks – kolmeks).
- 10- Aš-Šaafi’i ütluse tähendus Al-‘Asri suura kohta on, et see: (on piisav tõendiks inimkonna vastu – see suura üksinda oleks piisav ilma teiste suuradeta).
- 11- Kes usub ühte tauhiidi vormi ilma teiste vormideta, ei ole see, kes tõeliselt tauhiidi praktiseerib: (õige – vale).
- 12- Širgist ja selle rahvast lahtiütlemine käib: (südame, keele ja jäsemetega – öeldes lahti teost ja tegijast – mõlemaga).

- 13-** Mošeede tähendus Jumala sõnades „Ja et mošeed kuuluvad Jumalale“, on: (ehitatud mošeed – kehaosad, millega tehakse täiskummardust – maa, mille peal tehakse täiskummardust – kõik eelpool mainitu).
- 14-** Õiglaste eelkäijate viisiks oli: (uskumine ja siis tõendamine – tõendamine ja siis uskumine).
- 15-** Meie õpetlased, kes lähevad eksiteele, sarnanevad: (juutidega – kristlastega).
- 16-** Jumala sulased meie hulgast, kes lähevad eksiteele, sarnanevad: (juutidega – kristlastega).
- 17-** „Kolm teemat“ on sama, mis „Kolm põhialust“: (õige – vale).
- 18-** Du’aa jaguneb: (teenimise du’aa ja palumise du’aa – du’aa mingi reaalse teoga ja du’aa sõnadega).
- 19-** Palumise du’aa jaguneb: (kaheks – neljaks).
- 20-** Inimesed jagunevad usu poolest põhjuste suhtes: (kaheks äärmuseks ja üheks mõõdukaks grupiks – suurem, väiksem ja lubatud širk).
- 21-** Loodult abi palumine on lubatud: (igal juhul – selles, milleks küsitav on võimeline – selles, milleks küsitav on võimeline neljal tingimusel).
- 22-** Usutunnistuse “lää iläähä illa Allah” tähendus on: (võimeline looma – ei ole teist kummardatavat peale Jumala – ei ole teist õigusega kummardatavat peale Jumala – kõik eelpool mainitu).
- 23-** Erinevate religioonide lähendamine üksteisele on: (lubatud – suur patt – uskmatust).
- 24-** Tõendeid Jumala olemasolu kohta on kokkuvõtlikult: (palju – neli).
- 25-** Kas inglitel on südamed? (Jah – ei)

- 26- Tauhiidi suhe usuga on see, et usk on üldine ja tauhiid on osa sellest: (õige – vale).
- 27- Usu sambaid on: (5 – 6 – 7).
- 28- Osad ebajumalakummardajad teenivad mingil moel ka Jumalat: (õige – vale).
- 29- Keda kummardatakse Jumala kõrval ja ta on sellega rahul: (on ebajumal – ei ole ebajumal).
- 30- Jumala ainsus universumi asjade korraldamises ja vihma saatmises, on: (tauhiid *ar-rububiyya*, tauhiid *al-uluhiyya*, nimele ja omaduste tauhiid).
- 31- Tauhiidi kõige põhilisema alusega läheb vastuollu: (suurem širk – väiksem širk – uuendused usus).
- 32- Kõige tähtsam kohustus on sõnakuulelikkus vanemate suhtes (õige – vale).
- 33- Kõige keelatum asi on ebaseaduslik vahekord ja Jumala poolt keelatud inimese tapmine: (õige – vale).
- 34- Taevasse tõstmine (*al-mi'raadž*) on prohveti (saws) rännak Mekast Jeruusalemma: (õige – vale).
- 35- Prohvet (saws) saadeti: (oma rahvale – kõikidele inimestele ja džinnidele).
- 36- Prohvet (saws): (suri – prohvetid ei sure).
- 37- Kes eitab surnuist ülestõstmist, selle uskmatuse on: (suurem – väiksem).
- 38- Prohvetite usk on: (üks – igal prohvetil on oma usk).
- 39- Hidžra: (lõppes Meka vabastamisega – kestab kuni viimsetunni saabumiseni).
- 40- Hidžra on: (emigreerumine uskmatuse maalt islamimaale – selle jätmine, mille Jumal on ära keelanud).

- 41-** Islamiusk on täielik, välja arvatud see, mis lisandub õiglaste inimeste unenägudega (õige – vale).
- 42-** Mingi teenimise vormi suunamine kellelegi teisele kui Jumalale, on: (suurem širk – väiksem širk).
- 43-** Tuleb vahet teha teo legaalsel staatusel ja tegija legaalsel staatusel: (õige – vale).
- 44-** Esimene prohvet oli: (Noa (rahu olgu temaga) – Aadam (rahu olgu temaga)).
- 45-** Meie prohvet (rahu olgu temaga), on: (prohvet – sõnumitooja).

Vali tulbast A, mis sobib kokku variandiga tulbast B

A	#	#	B
Tauhiidi keeleline tähendus		1	Ahmadi ütlus: „Kui ma näen mitteusklikku, sulen ma oma silmad kartuses näha Jumala vaenlast.“
Tauhiidi tähendus islamis		2	usku kõigesse sellesse, mis saab olema pärast surma.
Tauhiid <i>al-uluhiyya</i>		3	ütlemine keelega, usk südamega ning tegutsemine jäsemetega ja südamega ning see kasvab sõnakuulelikkusega ning kahaneb patustamisega.
Tauhiid <i>ar-rububiyya</i>		4	Islam, imaan ja ihsaan.
Nimede ja omaduste tauhiid		5	Jumalale ja kellelegi teisele kui Jumalale.
Hanafiyya		6	kohustuslik, lubatud ja keelatud.
Esimene kutse ja käsk Koraanis		7	islamipärased ja tajutavad.
Võrdväärne		8	Hauaküsimused
Khašya (kartmine)		9	Teadmised, tegutsemine, dawah ja kannatlikkus
Tawakkul		10	Siirus ja järgimine
Teenimise tegude vastuvõtmise tingimused		11	Tõeline toetumine Jumala peale, koos Tema usaldamisega ja seaduslike põhjuste kasutamisega
„Neli teemat“ lühidalt		12	Teadmistel põhinev hirm kardetava suursugususe ja täieliku võimu tõttu.
„Kolm teemat“ lühidalt		13	Sarnane ja samaväärne

„Kolm põhialust“ lühidalt		14	on Al-Baqara suuras.
Põhjused jagunevad:		15	See on širgist eemale kalduv usk, mis põhineb siirusel ja tauhiidil.
Vande tegemine jaguneb:		16	Jumala pidamine ainsaks selles, millega Ta nimetas ja kirjeldas end kas oma raamatus või läbi oma sõnumitooja (saws) sõnade. See tähendab selle kinnitamist Jumala puhul, mida Ta kinnitas iseenda puhul ning selle eitamist Tema puhul, mida Ta iseenda puhul eitas ning seda ilma moonutamiset, tähenduste äravõtmiseta, küsimata “kuidas täpselt?” ning ilma sarnastamata.
Ohvriloomade tapmise (dhabh) liigid on:		17	See on Jumala ainsus teenimises.
Hirm jaguneb:		18	See on Jumala ainsus loomises, valitsemises ja asjade korraldamises.
Islam		19	See on Jumala ainsus selles, mille poolest Ta on ainulaadne.
Usu astmed		20	Millegi üheks tegemine
Imaan (usk) on		21	Päikese tõusmine läänest või surma saabumine
Usk viimssesse päeva sisaldab		22	See, mille või kelle puhul sulane ületab piiri, olgu selleks teenitav, järgitav või keegi, kellele kuuletutakse.
Širgist lahtiütlemise praktiseerimise alla käib		23	Tauhiid <i>ar-rububiyya</i> , nimede ja omaduste tauhiid, tauhiid <i>al-uluhiyya</i> ning širgist ja selle rahvast lahtiütlemine.
Patukahetsuse lõpu aeg		24	See on alistumine Jumalale läbi tauhiidi ja kuuletumine Talle läbi sõnakuulelikkuse ning lahtiütlemine širgist ja selle rahvast.
Ebajumal		25	Lubatud; Jumalale; kellelegi teisele kui Jumalale ülistusest ja armastusest.

Neli printsiipi

Armulise ja Halastava Jumala nimel

Kogu kiitus kuulub Jumalale, me otsime Temalt abi ja palume Temalt andestust. Me otsime Temalt kaitset meie iseendi kurja ja halbade tegude eest.

Keda Jumal juhatab, seda ei saa keegi eksiteele saata; keda Ta aga eksiteele saadab, seda ei saa keegi juhatada. Ma tunnistan, et ei ole teist kummardamist väärivat Jumalat peale Allahi, kel pole ühtegi kaaslast ning ma tunnistan, et Muhammad on Tema sulane ja sõnumitooja.

Sissejuhatus

Raamatu autor

Islamiõpetlane ja tauhiidi juurde kutsumise reformeerija, imaam Abu Al-Hussein Muhammad ibn 'Abdul-Wahhaab ibn Suleiman At-Tamiimi. Sündinud aastal 1115 AH Al-'Uyainas, suri aastal 1206 AH Ad-Dar'iyyas.

“Neli printsiipi” on järjekorras teine raamat, mida teadmiste otsija (taalib-ul-‘ilm) raamatute seerias õpitakse. Suur hool selle raamatu suhtes tuleneb alljärgnevatest põhjustest:

Meie õpetlaste nõuanne seda õppida

Eelnevate põlvkondade õiglaste õpetlaste eeskuju järgimine

Selles on vastuväited meie aja ebajumalakummardajate kahtlustele

Sest see on raamatu “Kahtluste paljastamine” kokkuvõte

Alustame sellega enne raamatu « Kahtluste paljastamine » õppimist, et teadmiste otsijale ei jääks külge ükski kahtlus (šubha)

“Nelja printsiibi” tutvustus

See raamat jaguneb kolme ossa :

1. Õnne elemendid

**2. Tauhiidi
õppimise tähtsus**

3. Neli printsiipi

Esiteks: sissejuhatuse (õnne elemendid)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(1) Ma palun
Kõigeheldemat
Jumalat, suure
trooni Issandat, et
Ta teeks sind enda
liitlaseks selles
maailmas ja
teisipoolsuses (2) ja
et Ta teeks sind
õnnistatuks, kus
iganes sa ka ei
oleks (3).

(1) Põhjus, miks autor alustas raamatut
fraasiga « Jumala nimel »:

1. Järgides
Jumala
raamatu ja
prohvetite
(rahu olgu
nendega)
eeskuju.

2. Võttes
eeskuju
õpetlastest ja
õiglastest
eelkäijatest,
kel oli
kombeks
alustada oma
teoseid
fraasiga
“Jumala
nimel”.

3. Otsides
läbi selle
fraasi
mainimise
Helde
Jumala
õnnistust.

(2) Pärast Jumala nime mainimist alustas raamatu autor – olgu Jumal temaga armuline – sissejuhatust nii nagu tal on kombeks: paludes teadmiste otsija eest Jumalat. See on märk selle kohta, et ta armastab teadmiste otsijaid ja palub Jumalalt neile parimat.

(3) Jumala liitlased on need, kelles on nii usk kui vagadus.

Islamiõpetlane Ibn Taimiyyah – olgu Jumal temaga armuline – on öelnud : « Kes on vaga usklik, see on Jumala liitlane. » Tõendiks selle kohta on Jumala sõnad:

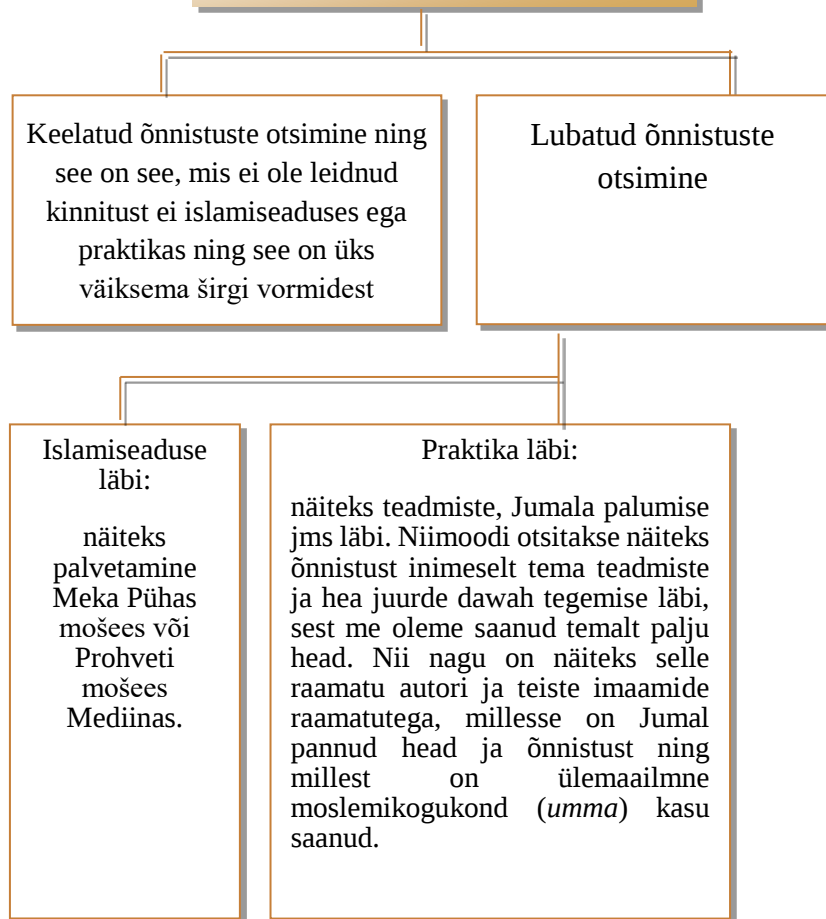
« Kahtlemata, Jumala liitlastel pole hirmu ja nad ei kurvasta. Need, kes uskusid ja olid jumalakartlikud. » (10:62-63)

Õnnistus : kasv ja lisa.

Õnnistuse palumine (at-tabarruk) : kasvu ja lisa palumine.

Õnnistatu (al-mubaarak) : see, kes toob kasu ükskõik, kus ta ka ei viibiks.

Õnnistuste otsimine (tabarruk) jaguneb kaheks:

Ja et Ta teeks
sind nende
hulgast, kes
tänavad kui
neile antakse
(1)

(1) Õnnistus on katsumus ning selle kohta on palju tõendeid, nende tõendite hulka kuuluvad järgnevad Koraanivärsid: „**Ja Me paneme teid proovile halva ja heaga katsumusena**“, „**Ja kui ta (Saalomon) nägi seda paigalolevana enda juures, ütles ta : „See on minu Issanda heldusest, et mind proovile panna: kas ma olen tänulik või tänamatu. Ja kes on tänulik, siis ta on seda vaid iseendale (iseenda kasuks) ning kes on tänamatu, siis tõesti, minu Issand on Sõltumatu ja Helde**““, „**Mis puudutab inimest, kui tema Issand paneb ta proovile ning on temaga helde ja annab talle õnnistusi, siis ta ütleb: „Mu Issand on mind austanud**.““.

Ja hadiithis on : « ... kolm inimest Iisraeli rahva hulgast ja Jumal tahtis nad proovile panna... »

Õnnistus on seotud tauhiid *ar-rububiyya* (Jumala ainsus Tema olemuses Issandana) ja tauhiid *al-uluhiyyaga* (Jumala ainsus Tema teenimises) ning tänulikkus selle eest jaguneb kaheks :

Tänulikkus peale õnnistuse tulekut ning see käib:

Seotus Jumalaga enne õnnistust

Südamega

Keelega

Jäsemetega

See käib läbi tõelise usu ja veendumuse ning täieliku alistumise, et elatise ja õnnistuste andja on Kõigekõrgem Jumal ning et iga õnnistus, mis Jumala sulasele osaks saab, on Jumalalt.

See käib läbi Jumala õnnistusest rääkimise ning läbi Tema tänamise ja kiitmise selle eest. Seda Jumala sõnade tõttu:

„Mis aga puudutab sinu Issanda õnnistust, siis jutusta (sellest)“

See tähendab õnnistuse kasutamist viisil, mis toob meile Jumala heameele. Seda lisaks sõnakuulelikkuse tegude sooritamisele Temale lähemale saada püüdes ning pattudest hoidumisele Tema käsku järgides.

See kategooria nõuab Jumala sulaselt kindlat usku ja veendumust, et õnnistuste andja on Kõigekõrgem Jumal ning et tema süda ei klammerduks Jumala kõrval kellegi teise külge ning et ta paluks kõike head vaid Jumalalt.

Samamoodi nagu Paradiisi palutakse Jumalalt, sest Ta on selle omanik, ei paluta ka elatist kellelki teiselt kui Jumalalt.

„Ja toetu Elava peale, kes ei sure.“

„Tõesti, need, keda te teenite Jumala kõrval, ei oma teie jaoks elatist, nii et otsige elatist Jumala juures (st Jumalalt ja mitte kelleltki teiselt). Ja teenige Teda ja olge Temale tänulikud.“

(1) Sest kannatlikkus on kohustuslik kogu *umma* konsensussega.

1. **Pahameel:** see on keelatud ning see on üks suurtest pattudest. Ning see leiab aset:

- Pahameel südamega: imaam Ibn al-Qayyim on selle tähendust selgitades öelnud, et mõned inimesed ei julge seda suuga välja öelda, kuid oma hinges tunnistab ta seda läbi oma Issandast halvasti mõtlemise ja öeldes oma südames: “Minu Issand on mulle ülekohut teinud”, “Minu Issand on minult (midagi) ära võtnud”, “Mu Issand on mind (millestki) ilma jätnud” jne; ehk et ta üheltpoolt liialdab ja teisalt alahindab. Nii et vaata iseendasse, kas sa oled pääsenud sellest omadusest ning kui jah, siis oled pääsenud väga halvast asjast.

- Pahameel keelega: see tähendab kisamist, halamist, häda ja hävingu kutsumist, needmist ja kirumist.

- Pahameel jäsemetega: see tähendab oma põskede löömist, riiete rebimist ja juuste kitkumist.

2. **Kannatlikkus:** selle legaalseks staatuseks on, et see on kohustuslik kogu *umma* üksmeelega. Kohustuslik on olla kannatlik oma südame, keele ja jäsemetega. Imaam Ahmad on öelnud: „Kannatlikkust on mainitud Koraanis umbes üheksakümnes kohas, see on kohustuslik kogu *umma* üksmeelega ning see on pool usust, sest usk koosneb kahest poolest: kannatlikkuse pool ja tänulikkuse pool. (*Midraadž As-Saaliin, Ibn Al-Qayyim*)

3. **Rahulolu:** see on soovituslik ja see on aste kõrgemal kannatlikkusest.

4. **Tänulikkus:** see on soovituslik ning see on parim ja kõige täielikum aste.

TEISEKS: NELI PRINTSIIP

Armulise ja Halastava Jumala nimel

Tea – ja juhatagu sind Jumal sõnakuulelikkuse juurde
Temale –, et *al-hanafiyya* on Aabrahami religioon:
kummardada Jumalat üksinda siiralt ja et Temale kuulub
usk. Seda käskis Jumal teha kõigil inimestel ning selle
jaoks Ta nad ka lõi. Jumal on öelnud: „**Ja Ma ei loonud
džinne ega inimesi muuks, kui selleks, et nad Mind
teeniksid.**“ (1)

Kui sa tead, et Jumal on sind loonud enda teenimiseks, siis
tea, et teenimist (*'ibaada*) ei nimetata teenimiseks ilma
tauhiidita, samamoodi nagu palvust ei nimetata palvuseks
ilma puhtuseta. Nii et kui teenimisse satub širk (kellegi
teise kummardamine Jumala kõrval), siis rikub see selle
ära, samamoodi nagu puhtuse kaotamine palve ajal rikub
palvuse. Kui sa nüüd tead, et segunedes teenimisega, rikub
širk selle ära ja tühistab selle teo ning see inimene saab
olema igavesti Põrgutules, tead sa, et selle teadmine on
sulle kõige tähtsam. Ehk päästab siis Jumal sind sellest
võrgust, milleks on Jumala kõrval teiste teenimine ning
mille kohta Kõigekõrgem Jumal on öelnud: „**Tõesti,
Jumal ei andesta kellegi teenimist enda kõrval ja Ta
andestab kõik peale selle, kellele iganes Ta soovib.**“

Ning seda läbi nelja printsiibi tundmise, mida
Kõigekõrgem Jumal ka oma raamatus mainis.

Esimene printsiip. Et sa teaksid, et need mitteusklikud,
kellega Jumala sõnumitooja (rahu olgu temaga) oli sõjas,
kinnitasid, et Kõigekõrgem Jumal on Looja ja asjade
korraldaja, kuid see ei sisestanud neid islamisse ning
selle tõendiks on Kõigekõrgema sõnad: „**Ütle: „Kes
annab teile elatist teavast ja maast? Või kellele
kuulub kuulmine ja nägemine ning kes toob surnust
välja elusa ja toob elusast välja surnu ja korraldab
(kõiki) asju? Nad ütlevad siis: „Jumal.“ Ütle siis:
„Kas te ei oleks siis jumalakartlikud?“**“ (2).

(1) Autor selgitab, miks me
õpime tauhiidi.

(2) Need mitteusklikud, kelle
hulka prohvet (saws) saadeti,
kinnitasid tauhiid *ar-rububiyyat*,
kuid sellele vaatamata sellele
pidas Jumala sõnumitooja (saws)
neid mittemoslemiteks, sest
igauks, kelleni jõudis prohveti
(saws) dawah, kuid ta ei uskunud
sellesse ja tema prohvetlusse, on
uskmatu. Tüli nende ja prohveti
(saws) vahel oli seotud tauhiid
al-uluhiyyaga, sest igauks, kes
suunab mingi osa teenimisest
kellelegi või millelegi teisele kui
Jumalale, on
ebajumalakummardaja ja
uskmatu.

Teine printsiip.

Nad ütlevad: „Me ei palunud neid ega pöördunud nende poole muuks, kui et vaid otsida lähedust Jumalaga ja nende eestkostet.”

Jumalaga läheduse otsimise tõendiks on Kõigekõrgema sõnad: „**Ja need, kes võtavad Tema kõrval (endile) kaitsjaid (öeldes): „Me kummardame neid vaid selleks, et nad meid positsiooni poolest Jumalale lähemale viiksid.” Tõesti, Jumal mõistab nende üle kohut selle osas, milles nad olid eriarvamusel. Tõesti, Jumal ei juhata seda, kes on valetaja ja täielik uskmatu.**” (1)

Tõend eestkoste otsimise kohta on Jumala sõnad: „**Ja nad teenivad Jumala kõrval seda, mis ei too neile kahju ega kasu ning nad ütlevad: „Nad on meie eestkostjad Jumala juures.”“** Eestkostet on kahte sorti: eitatud eestkoste ja kinnitatud eestkoste. (2)

(1) Ebajumalakummardamise ja uskmatus rahvas toovad oma tõendiks selle, et nad ei palu oma ebaõigeid teenitavaid ning nad ei pöördu nende poole muuks, kui et paluda neilt lähedust Jumalaga ning eestkostet. Selle tõttu pidas aga ka prohvet (saws) neid inimesi mitteusklikeks.

(2) Keeleliselt tähendab eestkoste araabia keeles millegi liitmist ning ühe asja tegemine kaheks. Islamis tähendab see vahenduse otsimist kelleltki kasu saamiseks või halva eemale hoidmiseks.

EESTKOSTE KATEGOORIAD

Eitatud eestkoste

See on eestkoste, mida Koraan on eitanud; see on millegi/kellegi teise kui Jumala palumine selle osas, milleks ainult Jumal on võimeline.

Selle kategooria legaalne staatus: suurem širk.

Kellegi palumine selle osas, milleks loodu on võimeline

See on lubatud neljal tingimusel:

1. Palutav on kohalviibiv
2. Palutav on elus
3. Palutav on võimeline.
4. Tema pidamine vaid põhjuseks.

Kinnitatud eestkoste

See on, mida palutakse Jumalalt ning selle tingimusteks on:

1. Jumala luba eestkosteks
2. Jumala rahulolu eestkostjaga.
3. Jumala rahulolu eestkostetavaga.

Üldine eestkoste, mis hõlmab sõnumitoojaid, prohveteid, ingleid, tõelise tauhiidi praktiseerijaid ja lapsi (kes surid väiksena).

Spetsiaalne eestkoste, mis kuulub prohvetile (saws) ning mida keegi teine temaga ei jaga.

Nende osas tauhiidi praktiseerijate seast, kes sisenevad Põrgutulle, et nad sealt välja saaksid.

Nende osas tauhiidi praktiseerijate seast, kes väärivad Põrgutulle minekut; et nad sinna ei läheks.

Tauhiidi praktiseerijate astmete tõstmise osas.

Tema eestkoste Paradiisi väravate avamise osas.

Eestkoste tema onu Abu Talibi eest, et kergendada tema karistust.

Suur Eestkoste.

Eitatud eestkoste: eestkoste, mida palutakse kelleltki teiselt kui Jumalalt, kuid milleks ainult Jumal on võimeline. Selle tõendiks on Jumala sõnad: „Teie, kes te olete uskunud, kulutage sellest, mis Me oleme teile elatiseks andnud enne, kui tuleb päev, mil ei ole mingit ostmist-müümist, sõprust ega eestkostet. Ja uskmatud, nemad on ülekohtu tegijad.”

Kinnitatud eestkoste: eestkoste, mida palutakse Jumalalt. Selle puhul on eestkostja austatud eestkostmise õigusega ning eestkostetav on see, kelle sõnade ja tegudega on Jumal rahul – seda kõike lisaks Jumala loale. Jumal on öelnud: “Kes saab Tema juures eest kosta ilma Tema loata?”

Kolmas printsiip.⁽¹⁾

Prohvet (saws) ilmus inimeste juurde, kes erinesid oma teenimises/kummardamises. Nende hulgas oli, kes kummardas ingleid; nende hulgas oli, kes kummardas prohveteid ja vagasid inimesi; nende hulgas oli, kes kummardas puid ja kive ning nende hulgas oli, kes kummardas Päikest ja Kuud, kuid Jumala sõnumitooja (saws) oli konfliktis nende kõigiga ja ei teinud neil vahet. “Ja võitle nende vastu, kuni ei ole rohkem *fitnat* (katsumust, ebajumalakummardamist) ning kuni kogu religioon kuulub Jumalale.”⁽²⁾

Tõendiks Päikese ja Kuu osas (st et neid teeniti) on Jumala sõnad: „Ja Tema märkidest on öö ja päev ning Päike ja Kuu. Ärge tehke täiskummardust Päiksele ega Kuule, vaid tehke täiskummardust Jumalale, kes nad lõi, kui Tema on see, keda te teenite.“ (41:37)

Tõendiks inglite osas on Jumala sõnad: „Ja ta ei käsiks teil võtta inglid ja prohvetid issandateks.” (3:80)

(1) See printsiip on selge ja tugev vastuväide neile, kes ütlevad, et ainult kujude kummardamine on širk. Tõendid islamis tulid aga nii kujude kui ka teiste tol ajaperioodil ilma õigusega kummardatavate asjade või olendite kohta. Sõnumitooja (saws) ei teinud nende vahel vahet, vaid pidas neid kõiki ebajumalateks.

(2) Islamiusk kohustab aga riikidevahelistest lepingutest ja paktidest kinnipidamist, mis tähendab, et kui mingi islamiriigi ja mõne teise riigi vahel on leping, ei tohi see islamiriik tolle riigi vastu sõdida, vaid tuleb austada seda lepingut kahe riigi vahel ja sellest kinni pidada seni, kuni teine riik sellest kinni peab.

Tõendiks prohvetite osas on Jumala sõnad: „**Ja meenuta (päeva), mil Jumal ütleb: “Oo Jeesus, Maarja poeg, kas sina ütlesid inimestele: “Pidage mind ja mu ema jumalateks Jumala kõrval?””** Ta ütleb: “**Sa oled ülistatud! Mul ei sobi öelda seda, milleks mul pole õigust. Kui ma oleksin seda öelnud, oleksid Sa seda teadnud. Sa tead, mis minus on ja mina ei tea, mis Sinus on. Tõesti, Sa oled peidetud Teadja.”**” (5:116)

Tõendiks vagade inimeste osas on Jumala sõnad: „**Need, keda nad paluvad, otsivad teed oma Issanda juurde, (püüeldes) kes on neist lähim ning nad loodavad Tema armu ja kardavad Tema karistust.**“ (17:57)

Tõendiks puude ja kivide osas on Jumala sõnad: „**Kas te olete mõelnud Al-Laati ja Al-‘Uzza peale? Ja Manaati, kolmanda, veel ühe peale?**” (53:19-20)

Samuti Abu Waaqid Al-Laithi (olgu Jumal temaga rahul) hadiith, milles ta ütles: „Me läksime koos prohvetiga (saws) välja Hunayni poole ning me olime alles hiljuti uskmatuse maha jätanud. Ebajumalakummardajatel oli jujuubipuu, mille juures neil oli kombeks olla ja selle külge oma relvi riputada ning seda kutsuti “riputiste omajaks”. Me läksime ühest jujuubipuust mööda ja ütlesime: “Oo Jumala sõnumitooja, tee meile “riputiste omaja” nii nagu neil on “riputiste omaja...”” Hadiith.

Neljas printsiip.

Meie aja ebajumalakummardajate širk on tugevam, kui varasemate ebajumalakummardajate oma. Seda seetõttu, et neil oli kombeks kergetel aegadel Jumala kõrval teisi kummardada, kuid rasketel aegadel olid nad siirad; samas kui meie aja ebajumalakummardajate širk on alaline: nii kergetel kui rasketel aegadel. Tõendiks selle kohta on Jumala sõnad:

„Ja kui nad astuvad laeva pardale, paluvad nad Jumalat, olles Temale religioonis siirad. Kui Ta aga nad päästab (toob turvaliselt) maale, teenivad nad kohe teisi Tema kõrval.” (29:65)

Ja Jumal teab paremini ning olgu Jumala rahu ja õnnistused Muhammadi, tema pere ja kaaslastega.

(1) Selles printsiibis selgitas autor – olgu Jumal temaga armuline – tänapäeva ebajumalakummardajate olukorra ohtlikkuse suurus, sest nende širk on suurem, kui see oli varasemate aegade ebajumalakummardajate puhul. Seda seetõttu, et meie aja ebajumalakummardajad teenivad Jumala kõrval teisi nii kergetel kui rasketel aegadel, samas kui varasemate aegade ebajumalakummardajad teenisid Jumala kõrval teisi kergetel aegadel, kuid rasketel aegadel tunnistasid Jumalat ja Tema ainsust.

Nii et kui nende mitteusklike širk, kelle juurde prohvet (saws) saadeti, oli väiksem, kuid siiski rääkis Jumal neist kui mitteusklikest, siis mida peaks arvama neist, kelle širk on alaline nii kergetel kui rasketel aegadel – nemad on veelgi selgemini mitteusklikud.

Paradiisi ei paluta kelleltki teiselt kui Jumalalt, kellele see kuulub. Samuti ei paluta elatist kelleltki teiselt kui Jumalalt ning inimene peab toetuma Jumala ja mitte kellegi teise peale. Tänamine südamega: tunnistades ja kinnitades, et kõik õnnistused, mis inimesel on, on Jumalalt ja mitte kelleltki teiselt. Tänamine keelega: „See on minu Issanda heldusest, et mind proovile panna: kas ma olen tänulik või tänamatu.“ Tänamine jäsemetega: kasutades õnnistusi õnnistuste andjate tänamiseks vastavalt konkreetsele õnnistusele. Näiteks kui inimest on õnnistatud varaga, kulutab ta seda sõnakuulelikkuses Jumalale ning kui teda on õnnistatud teadmistega, jagab ta neid sellega, kes temalt küsib; kas siis läbi tegude või sõnade. Pahane. Selle legaalne staatus on, et see on suur patt, kuid see võib jõuda ka väiksema širgini. Pahameel võib inimesel avalduda südame, keelega kui ka jäsemetega. Kannatlik. Kannatlikkuse legaalne staatus on, et see on kohustuslik kogu <i>umma</i> üksmeelega. Kannatlik ollakse südame, keele ja jäsemetega ning kannatlikkus on esialgu küll mõru, kuid selle lõpptulemus on magusam kui mesi. Rahulolev. Selle legaalne staatus on „soovituslik“. Et inimese rahulolu oma Issandaga oleks täielik, mõistab ta, et kõik mis teda tabab, on Jumalalt ning kõik, mis Jumal oma sulasele on ette määranud, on hea.	Tauhiid <i>ar-rububiyyaga</i> seotud tänulikkus Tauhiid <i>al-uluhiyyaga</i> seotud tänulikkus	Tänamine õnnistuste eest Õnnistused on katsumus ning selle tõendiks on: „Ja Me paneme teid proovile halva ja heaga katsumusena.“	Kui inimesele midagi antakse, on ta tänulik	Õnne elemendid	Sissejuhatus ning see sisaldab õnne elemente	„Neli printsiipi“ ning need on raamatu „Kahtluste paljastamine“ kokkuvõte
Kui inimene pattu teeb, palub ta andestust			Al-hanafiyya: Aabrahami religioon. Jumal on sind loonud enda teenimiseks ning teenimist ei nimetata teenimiseks ilma tauhiidita ning kui tauhiidiga seguneb širk, rikub ta selle ning tühistab inimese teod ning ta saab olema igavesti	Miks me õpime tauhiidi? Širgi ohtlikkus.		

Põrgutules. Tauhiid on kõige tähtsam, mida sa tundma peaksid.			
Esimene printsiip: mitteusklikud, kellega Jumala sõnumitoojal (saws) olid konfliktid, tunnistasid tauhiid <i>ar-rububiyyat</i> , kuid nad ei tunnistanud tauhiid <i>al-uluhiyyat</i> , kuid see ei teinud neid moslemiteks.		Neli printsiipi	
Teine printsiip: mitteusklikud teenisid iidoleid, et saavutada selle läbi lähedus (Jumalaga) ja eestkoste.			
Kolmas printsiip: prohvet (saws) ilmus inimeste juurde, kes olid oma teenimises ja kummardamises väga erinevad, kuid ta ei teinud vahet üht ja teist sorti širgil.			
Neljas printsiip: meie ajastu ebajumalakummardajate širk on suurem, kui varasemate aegade ebajumalakummardajate oma.			

Test nelja printsiibi kohta

Nimi “Tauhiidi raamatu“ päheõpitu maht Kas sul on peas neli printsiipi?

Tegu	Tõend Koraanist või Sunnast
Õnnistus on katsumus	
Mitteusklike tauhiid <i>ar-rububiyya</i> kinnitamine	
Läheduse otsimine	
Eitatud eestkoste	
Tõend, et kummardati Päikest ja Kuud	
Tõend, et teeniti ingleid	
Tõend, et teeniti prohveteid	
Tõend, et teeniti vagasid inimesi	
Tõend, et teeniti kive ja puid	
Et ebajumalakummardajad on rasketele aegadel Jumala suhtes siirad, kuid kergetel aegadel sooritavad širki	
Širgi tõend	

Kirjuta, mida tead alljärgneva kohta:

Miks me õpime tauhiidi?	1- 2- 3- 4-
5- 6- 7- 8- 9-	
Miks me õpime nelja printsiipi?	1- 2- 2- 4-
Raamat „Neli printsiipi“ jaguneb:	1- 2- 3-
See raamat on kokkuvõtte millisest raamatust?	
Miks me õpime raamatut „Kahtluste paljastamine“?	
Õnne elemendid	
<i>Al-Hanafiyya</i>	
Nelja printsiibi õppimise viljad	
Jumala liitlased on	Islamiõpetlane Ibn Taimiyyah on öelnud:
Tõend selle kohta	Ja miks:
Mille läbi käib tänulikkus õnnistuste eest (koos tõendiga)?	-1
	-2
	-3
Kuidas käib Jumala sulase toetumine Temale (seotus Temaga)?	
Inimeste kategooriad raskete aegade ja hädade korral koos legaalse staatusega	1- ja selle legaalne staatus on: Ning see käib läbi , ja . 2- ja selle legaalne staatus on:

		Ning see käib läbi _____ , ja _____ .
		3- _____ ja selle legaalne staatus on: Ning see käib läbi _____ , ja _____ .
		4- _____ ja selle legaalne staatus on: Ning see käib läbi _____ , ja _____ .
Eestkoste keeleline tähendus		Eestkoste islamiseaduses:
Eestkoste jaguneb		1- _____ 2- _____
Kinnitatud eestkoste tingimused		1- _____ 2- _____ 3- _____
	See jaguneb:1. _____ ja see jaguneb: 1) 2) _____ 3) _____	
	2. _____ ja see jaguneb: 1) _____ 2) _____ 3) _____	
Esimene printsiip		
Teine printsiip		
Kolmas printsiip		
Neljas printsiip		
Teo legaalne staatus, kui see seguneb širgiga		Ja tõend:

Moslemite hoiatamine islamist väljaviivate asjade eest ehk islami tühistajad

Raamat “Islami tühistajad”

Islamiõpetlane Muhammad ibn ‘Abdulwahhaab – olgu Jumal temaga armuline – ütles:

« Halastava ja Armulise Jumala nimel;

tea, et islami tühistajaid on kümme :

Esimene : Kõigekõrgema Jumala kõrval kellegi/millegi teise kummardamine (ehk *širk*). Kõigekõrgem Jumal on öelnud: « **Tõesti, Jumal ei andesta kellegi teenimist enda kõrval ja Ta andestab kõik peale selle, kellele iganes Ta soovib.** » Ja Ta on öelnud : „**Tõesti, kes teenib kedagi (või midagi) Jumala kõrval, sellele on Jumal Paradiisi ära keelanud ning tema pelgupaigaks saab olema Põrgutuli. Ning ülekohtutegijatele ei ole abilisi.**“ Selle hulka kuulub ohvrilooma tapmine kellelegi/millelegi teisele kui Jumalale; näiteks see, kes tapab ohvrilooma džinnidele või hauale.

Teine: kes seab enda ja Jumala vahele vahendajad, keda ta palub ning kellelt ta küsib eestkostet ning kelle peale ta toetub (tawakkul) – see on uskmatu *idžmaa*’iga (islamiõpetlaste konsensuse/üksmeelse arvamuse kohaselt).

Kolmas : kes ei pea ebajumalakummardajaid uskmata teoks või kahtleb nende uskmatuses või peab nende õpetust korrektseks, on uskmatu.

Neljas: kes usub, et kellegi teise kui prohveti (saws) juhatus on parem tema juhatusel või kellegi teise valitsemisviis on parem kui tema oma – näiteks need, kes eelistavad ebajumalate valitsemisviisi tema omale – on uskmatu.

Viies: kes vihkab midagi, millega Jumala sõnumitooja (saws) tuli, isegi kui ta ise seda praktiseerib, on uskmatu.

Kuues: kes pillkab midagi sõnumitooja (saws) religioonist või Jumala tasust või karistusest, on uskmatu. Tõendiks on Kõigekõrgema Jumala sõnad: „Ütle: „**Kas Jumala, Tema värsside ja Tema sõnumitooja üle heitsite nalja?**“ Ärge vabandage, teist said uskmatud peale teie usku.“ (9:65-66)

Seitsmes: maagia ja selle alla käib *as-sarf* ja *al-‘atf* (loitsud vihkamise/eraldamise ja kiindumuse loomiseks) ning kes seda praktiseerib või on rahul, kui temale seda tehakse, on uskmatu. Tõendiks on Kõigekõrgema Jumala sõnad: “**Ja nad (kaks ingliti) ei õpeta kedagi, enne kui nad ütlevad: “Me oleme katsumus, nii et ära saa uskmatuks (läbi maagia praktiseerimise).””** (2:102)

Kaheksas: ebajumalakummardajate toetamine ja aitamine moslemite vastu. Tõendiks on Kõigekõrgema Jumala sõnad : „**Ja kes võtab nad teie seast liitlasteks, siis tõesti, ta on nende hulgast. Tõesti, Jumal ei juhata ülekohut tegevast rahvast.**“ (5:51)

Üheksas: kes usub, et mõnel inimesel on lubatud olla väljaspool Muhammadi (saws) seadusi, nii nagu Al-Khidr’il oli lubatud olla väljaspool Moosese seadusi – rahu olgu temaga –, on uskmatu.

Kümnes: Kõigekõrgema Jumala religioonist ärapöördumine; selle mitte õppimine ja selle järgi mitte tegutsemine. Tõendiks on Kõigekõrgema Jumala sõnad: “**Ja kes on ülekohtusem kui see, kellele meenutati tema Issanda värsse, kuid ta pöördus siis neist ära? Tõesti, Me maksame kurjategijatele kätte.**” (32:22)

Ja kõikide nende (islami) tühistajate puhul ei ole vahet, kas inimene teeb nalja, on tõsine või kardab; erandiks on vaid see, kes on sunnitud. Kõik need on ühed kõige ohtlikumad asjad ning kõige levinumad, millesse inimesed langevad, mistõttu peab moslem olema nende suhtes ettevaatlik ja kartma neid ja kartma enda pärast. Me otsime Jumalalt kaitset Tema viha põhjustavate asjade ning Tema valusa karistuse eest. Ja olgu Jumala rahu ja õnnistused Tema loodu hulgast prima, Muhammadiga ning tema pere ja kaaslastega.”

SELETUS

Autori sissejuhatus

Halastava ja Armulise Jumala nimel

Tea, et islami tühistajaid on kümme :

Miks alustavad õpetlased oma teoseid Jumala nime mainimisega?

Järgides Jumala raamatu ja prohvetite (rahu olgu nendega) eeskuju.

Lähtudes hadiithist : « **Iga tähtis asi...**», isegi kui see (hadiith) on nõrk.

Võttes eeskuju õpetlastest ja õiglastest elkäijatest (olgu Jumal nendega armuline).

Optimismist ja otsides õnnistust Kõigekõrgema Jumala nime läbi alustamise.

Kui Koraanis või Sunnas on mainitud mingi arv:

Kui me ei leia Koraani ega Sunna tekstides mingi asja kohta suuremat arvu, siis on sellel arvul kindel tähendus; ehk et sellele ei lisata midagi. Näiteks niimoodi on islami- ja ususammastega nagu need on mainitud Gaabrieli (rahu olgu temaga) hadiithis.

Kui me leiame Koraani ja Sunna tekstides mingi asja kohta suurema arvu, ei ole sellel kindlat tähendust; ehk et sellele lisatakse seda, mida on Koraanis ja Sunnas mainitud. Näiteks prohveti (saws) sõnad: “**Viis asja käib *fitra* (st loomulike viiside/kommete) hulka...**” ning tema sõnad: “**Hoiduke seitsmest hävitajast (st suurest patust)...**”

Miks mainitakse vahel numbrit, kui sellel ei ole kindlat tähendust?

See on üks prohveti (saws) headest õpetamismeetoditest, kuna ta tahtis, et kuulajatele jääks täpselt meelde, mida sellel koosviibimisel mainitakse ning et nende teemade meeldetuletamine oleks pärast aja möödumist lihtsam. Nii nagu tema (saws) sõnad: **“Kolm asja, mille suhtes ma vannun ja mille kohta ma teile jutustan, nii et jätke need meelde: sadaqa ei vähenda sulase vara...”**. Sellest võttis eeskuju ka autor (olgu Jumal temaga armuline).

Miks me õpime islami tühistajaid?

Et neist hoiduda ja et mitte nendesse langeda ning sest nende õppimises on suur kasu, isegi üks suurimaid kasusid üldse; nii nagu me õpime *wuduu* (väikse rituaalse puhastuse) tühistajaid, et meie *wuduu* ei oleks rikutud ning palve tühistajaid, et meie palve ei oleks kehtetu. Hudheifa ibn Al-Yamaan (olgu Jumal temaga rahul) jutustas: **„Inimestel oli kombeks Jumala sõnumitoojalt hea kohta küsida, kuid minul oli kombeks temalt halva kohta küsida, kartusest, et see minuni jõuab.”**

Mis on islami tühistajad?

Need on asjad, mis rikuvad inimese islami ja viivad ta islamist välja suuremasse uskmatusse. Islam, see on aga **alistumine Jumalale tauhiidiga, alistumine Temale sõnakuulelikkusega ning lahtiütlemine širgist ja selle rahvast.**

Nende tähendus:

See, mis viib moslemi islamist välja suure uskmatusse. Palume Jumalalt heaolu ja turvalisust selle eest.

Miks räägivad õpetlased vahel „tühistajatest“, vahel „rikkujatest“ ning vahel „kehtetuks muutjatest“?

See on vaid vahelduse pärast, et õpilane ära ei tüdineks ning nende tähendus on sama. Öeldakse näiteks: islami ja *wuduu* tühistajad, palve kehtetuks muutjad ning paastu rikkujad.

Kas nende islami tühistajate osas on islamiõpetlased ühel meelel?
Jah.

Kas need on piiratud kindla arvuga?

Ei, need ei ole piiratud.

Miks ütles siis autor, et neid on kümme?

See tähendab, et ühed kõige ohtlikumad islami tühistajad on need kümme ja et need pähe õpitaks.

Islami tühistajate kokkuvõtmine üldises mõttes:

Ütlus ning selle alla
käib näiteks
Kõigekõrgema
Jumala, sõnumitooja
(saws) või selle
religiooni
mõnitamine.

Tegu ning
selle alla käib
näiteks
maagia.

Uskumus ning
selle alla käib
näiteks uskumus
kasu toomise
kohta kelleltki
teiselt kui
Jumalalt.

Kahtlemine nende
juutide ja kristlaste
uskmatuses,
kelleni jõudis
prohveti (saws)
sõnum, kuid nad ei
uskunud sellesse.

Kas prohvet (saws) mainis kümmet islami tühistajat? Ja mis on selle tõendiks?

Jah, kõiki neid islami tühistajaid mainis ka prohvet (saws), kuna iga selle islami tühistaja kohta on tõend Koraanist ja Sunnast. Kõigekõrgem Jumal on öelnud: „Ja niimoodi täpsustame Me värse ja et kurjategijate tee saaks selgeks.“ (6:55)

Kes sooritab mingi islami tühistaja, kas siis igaüks, kes teda näeb või selle kohta teab, tembeldab ta kohe uskmatuks?

Ei, tuleb hoopis pöörduda suurte islamiõpetlaste ja islamikohtute poole kindla inimese uskmatuks pidamise teemal. Prohvet (saws) on öelnud: **“Iga mees, kes ütleb oma (usu)vennale: “Sina uskmatu”, siis see pöördub tagasi ühe peale neist kahest (st on tõsi ühe kohta neist kahest).”**

Kes on kirjutanud teoseid islami tühistajate kohta?

Igaüks, kes on olnud autoriks *fiqh*-i (islamiseaduse) teostele, on maininud islami tühistajaid usust taganeja peatükis. Kuid selle raamatu autor on esimene, kes kirjutas sel teemal eraldi teose.

Kas islami tühistajate puhul tehakse vahet teo ja tegija vahel?

Jah ning see on vajalik, sest mitte igaüks, kes sooritab midagi, mis on uskmatus, ei ole veel uskmatu. Kindla inimese uskmatuks pidamiseks on vajalik tõendi olemasolu tema vastu ning kahtluse puudumine. Selle raamatu autori eesmärgiks ei ole kindlate inimeste uskmatuks tembeldamine, vaid tema eesmärgiks on hoiatada islami tühistajate eest ja anda niimoodi kogu *ummale* (st ülemaailmsele moslemikogukonnale) head nõu.

Mida peaks tegema see, kes on õppinud islami tühistajaid?

Moslem peaks olema nende suhtes ettevaatlik, kartma enda pärast nendesse langemise osas ning samuti teisi nende eest hoiatama. Mis puudutab aga kindlate inimeste legalset staatust (st kas ta on mingil põhjusel uskmatu), siis selles osas tuleb pöörduda suurte islamiõpetlaste ja islamikohtute poole.

Kõigekõrgem Jumal on öelnud: „Teie juurde on tõesti tulnud sõnumitooja teie endi seast. Talle on raske see, mis kannatusi te läbi elate; ta on teie suhtes hoolas ning usklikega armuline ja halastav. Kui nad aga ära pöörduvad, siis ütle: „Jumal on mulle piisav, ei ole teist jumalat peale Tema. Tema peale ma toetun ja Ta on suure trooni Issand.““ (9:128-129)

ESIMENE TÜHISTAJA

Esimene : Kõigekõrgema Jumala kõrval kellegi/millegi teise kummardamine (e *širk*). Kõigekõrgem Jumal on öelnud: « **Tõesti, Jumal ei andesta kellegi teenimist enda kõrval ja Ta andestab kõik peale selle, kellele iganes Ta soovib.** » Ja Ta on öelnud : « **Tõesti, kes teenib kedagi (või midagi) Jumala kõrval, sellele on Jumal Paradiisi ära keelanud ning tema pelgupaigaks saab olema Põrgutuli. Ning ülekohtutegijatele ei ole abilisi.** » Selle hulka kuulub ohvrilooma tapmine kellegi/millelegi teisele kui Jumalale ; näiteks see, kes tapab ohvrilooma džinnidele või hauale.

Ebajumalakummardamise ehk *širgi* kategooriad

Suurem širk

(See on see, mida autor – olgu Jumal temaga armuline – silmas peab)

Selle olemus on uskumine, et kellegi/millelegi teisele kui Jumalale kuulub peidetud moel asjade korraldamine Universumis või et kellegi/millegi teise kätes on kasu toomine ja kahju tõrjumine.

- Viib inimese islamist välja.
- Muudab kõik teod kehtetuks.
- Toob kaasa igavese viibimise Põrgus.
- Seda kategooriat peetakse silmas siis, kui seda mainitakse islamiseaduses kui „suuremat“.
- Kui širk või uskmatuse on tekstides mainitud koos määrava artikliga „al“, siis on tegemist suurema širgiga.

Väiksem širk

Selle olemus on millegi sellise pidamist asjade põhjuseks, mida Jumal ei ole teinud põhjuseks ning kõik, mis on tee suurema širgi juurde, on väiksem širk.

- Ei vii inimest islamist välja.
- Muudab kehtetuks vaid kindla teo (selle, milles širk aset leidis).
- Ei too kaas igavest viibimist Põrgus.
- Seda kategooriat peetakse silmas siis, kui seda mainitakse islamiseaduses kui „väiksemat“.
- Kui širk või uskmatuse on tekstides mainitud ilma määrava artiklita „al“, siis on tegemist väiksema širgiga.

Kas suuremat širki andestatakse?

Seda ei andestata, kui inimene sureb, olles suurema širgi seisundis. „**Tõesti, Jumal ei andesta kellegi teenimist enda kõrval.**“ Kuid kui ta kahetseb seda (enne surma), siis talle andestatakse ning seda järgnevate Jumala sõnade tõttu: „**Ütle: „Oo Mu sulased, kes on enda vastu ülekohut teinud, ärge heitke meelt Jumala armu osas. Tõesti, Jumal andestab kõik patud. Tõesti, Tema on see, kes on Andestav, Armuline.”**” (39:53) Seda seni, kuni päike ei tõuse läänest prohveti (saws) sõnade tõttu: „**Hidžra (emigreerumine) ei lõpe enne, kui lõpeb patukahetsus ning patukahetsus ei lõpe enne, kui päike tõuseb läänest,**” või kui inimene sureb või saabub surmaeelne korin. Kõigekõrgem Jumal on öelnud: „**Patukahetsust ei ole neile, kes teevad halbu tegusid seni, kuni üheni neist tuleb surm (ja siis) ütleb: „Tõesti, ma olen nüüd kahetsenud (patte).“**“

Keelatu kategooriad:

Väiksed patud:

See, mille islamiseaduse tegija (Jumal) on ära keelanud, kuid mille eest ei ole ette nähtud spetsiifilist karistust.

Suured patud:

Kõik, mille eest on ette nähtud spetsiifiline karistus, olgu selleks siis needmine, väljaajamine, lahtiütlemine selle tegijast või tema mainimine (tekstides), et ta on usklike või ebajumalakummaridajate seast, et ta ei ole usklike seast või tema sarnastamine kõige jäledamate loomadega.

Väiksem širk:

See ei ole nii hull kui suurem širk, kuid see on hullem kui suured patud.

Suurem širk:

See on kõige hullem kategooria.

Nende legaalne staatus:

Neid tuleb kahetseda prohveti (saws) sõnade tõttu: „**Kui ulguv leinav naine ei kahetse enne oma surma...**“ Ühes teises hadiithis ütles ta: „**.... kui hoidutakse suurtest pattudest...**“

Nende astmed :

Need varieeruvad prohveti (saws) sõnade tõttu: „**Suurimad suurte pattude hulgast...**“.

Nende tegija legaalne staatus:

- Puuduliku usuga usklik; või usklik oma usu tõttu, patustaja oma suure patu tõttu.
- Teda armastatakse vastavalt sellele, kui palju on temas usku ning teda vihatakse vastavalt sellele, kui palju on temas suurt pattu.
- Temaga ei tohi olla koos ajal, kui ta suurt pattu teeb.

Nende arv:

Neil ei ole kindlat arvu, kuid nad on piiritletud ülal mainitud kriteeriumiga.

**Ohvrilooma tapmise
kategooriad:**

**Ohverdamine
Jumalale**

Näiteks ohvriloomade
tapmine hadžil, Eid-
ul-Adha pidupäeval
või selle tegemine
almuseks.

**Ohverdamine
kellelegi teisele kui
Jumalale
armastusest ja
ülistusest (ning see
on see kategooria,
mida autor silmas
peab)**

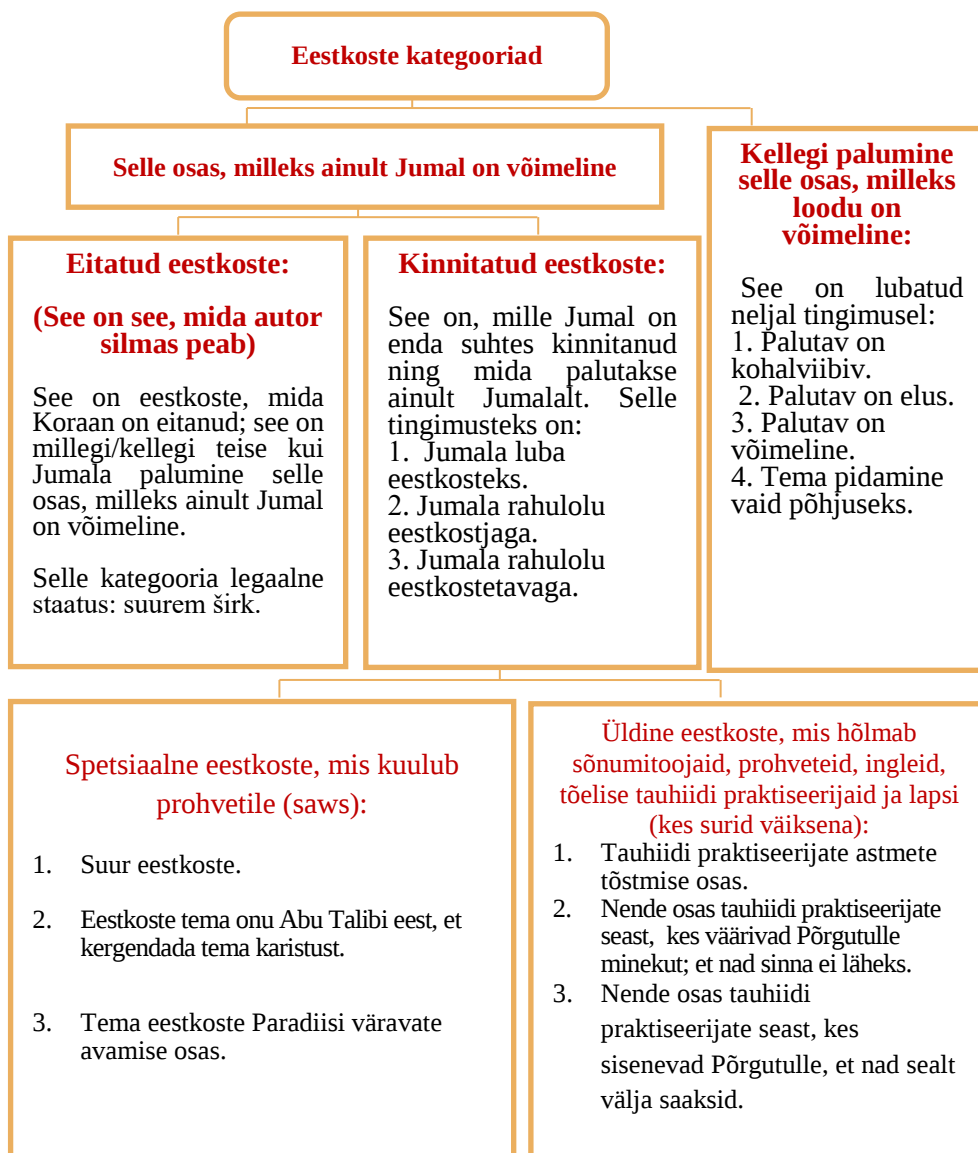
See on suurem širk.
Näiteks ohverdamine
džinnidele ja
surnutele hauas.

Lubatud tapmine

Näiteks lamba tapmine
liha jaoks, külalise
austamiseks,
müümiseks vms.

TEINE TÜHISTAJA

Kes seab enda ja Jumala vahele vahendajad, keda ta palub ning kellelt ta küsib eestkostet ning kelle peale ta toetub (tawakkul) – see on uskmatu *idžmaa*’iga (islamiõpetlaste konsensuse/üksmeelse arvamuse kohaselt).

Kas on lubatud inimesel öelda oma (usu)vennale: „Palu minu eest Jumalat/tee minu eest *d'uaad*“?

Kui selle küsimisega kaasneb vajaduse tunne, siis on tegemist väiksema širgiga. Kui aga küsitakse *d'uaa* tegemist elusalt, kohalviibivalt ja võimeliselt inimeselt, uskudes, et ta on vaid põhjuseks, siis on see lubatud, kuigi parem on sellest hoiduda.

Tawakkul (toetumine, lootuse panemine kellegi/millelegi peale)

Tõeline toetumine Jumala peale koos Tema usaldamisega ja seaduslike põhjuste kasutamisega.

Suurem širk, kui inimene suunab selle kellelegi/millelegi teisele kui Jumalale:

(see on see kategooria, mida autor silmas peab)

See on teenimise ja alandlikkuse tawakkul. See on täielik toetumine selle peale, kelle suhtes tawakkulit sooritatakse, uskudes, et tema kätes on kasu toomine ja kahju tõrjumine ning seda saadab vajaduse tunne nagu näiteks surnute peale toetumine.

Väiksem širk:

See on toetumine elusa inimese peale koos tundega, et ta vajab teda nagu see, kes toetub elusa inimese peale oma elatise saamisel, pidades teda rohkemaks kui lihtsalt põhjuseks.

Lubatud:

See on toetumine elusa inimese peale selles, milles teda on volitatud tegema ilma tundeta, et teda otseselt vajatakse. Näiteks see, kui sa volitad kedagi midagi müüma.

Kas on lubatud öelda „ma sooritan tawakkulit mingi inimese suhtes (st toetun tema peale)“ või „ma sooritan tawakkulit Jumala ja siis mingi inimese suhtes“? Ning mis on õige?

Ei ole lubatud öelda: „ma sooritan tawakkulit mingi inimese suhtes“ ja samuti ei ole lubatud öelda „ma sooritan tawakkulit Jumala suhtes ja siis mingi inimese suhtes“, sest see on südamega seotud tegu, mida ei suunata kellelegi teisele kui Jumalal. Ütlema peaks hoopis: „ma delegeerisin ehk volitasin inimese“ ning ka prohvet (saws) delegeeris osasid oma kaaslasid tegema mingeid tema üldisi või isiklikke asju.

KOLMAS TÜHISTAJA

Kes ei pea ebajumalakummardajaid uskmatauteks või kahtleb nende uskmatuses või peab nende õpetust korrektseks, on uskmatu.

Ebajumalakummardajate legaalne staatus islamis:

Igaüks, kelleni jõuab prohveti (saws) *dawa*, kuid ta ei usu sellesse, on uskmatu ning tema uskmatust on suurem uskmatust, sest Jumal on öelnud: **“Ja kes iganes otsib endale usuks midagi muud kui islamit, siis temalt ei võeta seda vastu ning tulevases elus on ta kaotajate seast.” (3:85)**

Kas Raamatu rahvas on ka osa ebajumalakummardajatest?

Jah, Raamatu rahvas, kes ei usu prohvetisse (saws), on ka osa neist, sest Kõigekõrgem Jumal on öelnud: **„Oo Raamatu rahvas, miks te olete uskmatud Jumala värsside suhtes, olles ise tunnistajateks?“ (3:70)** Samuti on prohvet (saws) öelnud: **„Selle nimel, kelle kätes on Muhammadi hing, iga juut ja kristlane selle rahva seast, kes kuuleb minust, kuid ei usu siis sellesse, millega mind saadeti, saab olema Põrgutule elanike hulgast.“**

Kas see tähendab, et me ei peaks pidama kinni lepingutest nendega?

Kes on sõlminud mingi lepingu, peab sellest kinni pidama, et saavutada Jumala armastus. Kõigekõrgem Jumal on öelnud: **„Nii et selle osas, millest nemad peavad kinni teie suhtes, pidage teie kinni nende suhtes.“ (9:7)**

Mõõdukas Ahl As-Sunna Wal-Džamaa'a (Koraani, Sunnat ja õiglaseid eelkäijaid järgivad inimesed) lähenemine: nende pidustustest ja rituaalidest eemale hoidmine, kuid kõikide lubaduste ja lepingute täitmine nende suhtes, mida nemad täidavad; nendega läbikäimine äri tehes ning nende kutsumine tauhiidi juurde.

Need, kes on nende vastu ebaõiglased näiteks neid tappes, neilt varastades, neid pettes ja neile kahju tehes.

Need, kes võtavad osa nende pidustustest, festivalidest ja usulistest rituaalidest.

NELJAS TÜHISTAJA

Kes usub, et kellegi teise kui prohveti (saws) juhatus on parem tema juhatusel või kellegi teise valitsemisviis on parem kui tema oma – näiteks need, kes eelistavad ebajumalate valitsemisviisi tema omale – on uskmatu.

Millegi muu, kui Jumala poolt saadetuga valitsemise kategooriad:

Uskumine, et Jumala seaduseid peab praktiseerima ning see on parem nii riigile kui inimestele, kuid praktikas ebajumalate valitsemisviisi esikohale seadmine mingi isikliku iha, valitseva positsiooni armastamise vms tõttu. See on uskmatuse ilma uskmatusest ehk väiksem uskmatuse ja patustamine (*fisq*) ning kui ta rikub sellise valitsemisviisi läbi mingi moslemi õiguseid, siis on ta ka ülekohtu tegija (*ẓaalim*) ning peaaegu langemas suuremasse uskmatusse, mis ta islamist välja viib.

Ebajumalate valitsemisviisi ja seaduste seadmine Jumala seaduste peale, uskudes, et Jumala seadused ei kõlba. See, kes seda usub, on uskmatu suurema uskmatusega, mis viib ta islamist välja.

Kõigekõrgem Jumal on öelnud: **“Ja kes ei valitse sellega, mida Jumal on ilmutanud, siis nemad on need, kes on uskmatud.”**
(5:44)

VIIES TÜHISTAJA

Kes vihkab midagi, millega Jumala sõnumitooja (saws) tuli, isegi kui ta ise seda praktiseerib, on uskmatu.

Selle tühistaja tõend:

Kõigekõrgema Jumala sõnad: “Seda seetõttu, et neile ei meeldinud see, mida Jumal alla saatis (ilmutas), mistõttu Ta tühistas nende teod.” (47:9) Samuti Jumala sõnad: “Kuid ei, sinu Issanda nimel, nad ei usu enne, kui nad võtavad sinu (Muhammad) kohtunikuks selles, mille üle nad omavahel vaidlevad ning siis ei leia nad endis mingit vastumeelt sellele, mis sa otsustad ning nad alistuvad (täieliku) alistumisega.” (4:65) Samuti Jumala sõnad: “Ning keda Jumal tahab juhatada, sellele avab ta tema rinna islami jaoks. Ning keda Ta tahab eksiteele saata, selle rinna teeb Ta pitsitatuks ja kokkusurutuks, justkui roniks ta taevasse. Niimoodi paneb Jumal räpasuses nende peale, kes ei usu.” (6:125)

Armastamine ja vihkamine Jumala nimel

Armastamine ja vihkamine Jumala nimel ei ole vaid kohustuslikud, vaid see on üks tähtsamaid asju usus.

Mida peab Jumala nimel armastama?

Tegusid, mis on Jumalale meelepärased ning selle alla käib kõik, millega islamiseadus on tulnud, näiteks tauhiid.

Nende tegude tegijaid nagu prohvetid, sõnumitoojad, inglid, prohveti (saws) kaaslased ning iga tauhiidi praktiseerija.

Aegu, mida Kõigekõrgem Jumala armastab nagu näiteks Ettemääratuse (*al-qadri*) öö ning viimane kolmandik igast ööst.

Kohti, mida Kõigekõrgem Jumal armastab nagu näiteks Meka ja Mediina.

Mida peab Jumala nimel vihkama?

Tegusid, mida Jumal vihkab ja mis Temale meelepärased ei ole ning selle alla käib kõik, mis islamiseadus ära on keelanud nagu näiteks širk.

Nende tegude tegijaid nagu näiteks ebajumalakummardajad, silmakirjatsejad ja saatanad.

Aegu, mida Jumal vihkab nagu näiteks ajad, mil kummardatakse Päikest.

Kohti, mida Jumal vihkab nagu näiteks širgi praktiseerimise kohad.

Kas naine, kes vihkab polügaamiat, on uskmatu?

Üldiselt ei eita naine sellisel puhul islamiseadust, kuid ta lihtsalt ei taha, et tema abikaasa abielluks temale lisaks kellegi teisega, mistõttu see on miski, milles naisel pole süüd.

KUUES TÜHISTAJA

Kes pilkab midagi sõnumitooja (saws) religioonist või Jumala tasust või karistusest, on uskmatu. Tõendiks on Kõigekõrgema Jumala sõnad: „Ütle: „Kas Jumala, Tema värsside ja Tema sõnumitooja üle heitsite nalja?“ Ärge vabandage, teist said uskmatud peale teie usku.“ (9:65-66)

Pilkaja:

Selle tähendus ja legaalne staatus:

Pilkamine tähendab naeruvääristamist ning pilkaja või mõnitaja legaalne staatus on uskmatu ning see vastuseisuga seotud uskmatuse on suurem uskmatuse, mis ta islamist välja viib. Ta saab olema igavesti Põrgutules; hoidku Jumal meid selle eest.

Mis puudutab aga seda, kes kuuleb (islami) mõnitamist, siis on ta kohustatud sellele vastu rääkima või koosviibimiselt lahkuma. Temaga samane on see, kes näeb seda pealt või räägib seda edasi, ilma seda eitamata ning seda Jumala sõnade tõttu: „**Ja teile on tõesti tulnud alla Raamatus, et kui te kuulete, kuidas Jumala värsside eitatakse ja nende üle nalja heidetakse, siis ärge istuge nende (inimestega) koos seni, kuni nad hakkavad millestki muust rääkima. Tõesti, te oleksite siis nagu nemad.**“ (4:140)

Sellise inimese patukahetsus võetakse vastu alljärgnevatel tingimustel:

- Kui ta kiidab Jumalat sellega, mis on Tema puhul sobilik.
- Kui ta ütleb lahti sellest, mida ta pilgates ütles.
- Kui temas on näha patukahetsuse märke ning teame, et ta on aus.

Kes aga mõnitab sõnumitoojat (saws), siis tema patukahetsuse võtab Jumal vastu, kui ta on siiras.

Kas inimesest saab uskmatu, kui tema kõnes on mõnitamist?

Talle selgitatakse seda ning kui ta seda kahetseb ja selle maha jätab, siis jäetakse ta rahule, kuid kui ei, siis edastatakse tema juhtum kohtunike ja suurte islamiõpetlasteni.

SEITSMES TÜHISTAJA

Maagia ja selle alla käib *as-sarf* ja *al-‘atf* (loitsud vihkamise/eraldamise ja kiindumuse loomiseks) ning kes seda praktiseerib või on rahul, kui temale seda tehakse, on uskmatu. Tõendiks on Kõigekõrgema sõnad: “Ja nad (kaks ingliti) ei õpeta kedagi, enne kui nad ütlevad: “Me oleme katsumus, nii et ära saa uskmatuks (läbi maagia praktiseerimise).”” (2:102)

Maagia:

Selle legaalne

staatus:

maagia
praktiseerimine on
suurem uskmatus.
Seda Jumala sõnade
tõttu: “Ja nad (kaks
ingliti) ei õpeta kedagi,
enne kui nad ütlevad:
“Me oleme katsumus,
nii et ära saa
uskmatuks (läbi
maagia
praktiseerimise).””

Maagia praktiseerija märgid:

- Vastuollu minemine lubatud islamipärase *ruqya* (tavaliselt Koraaniga ravimine) tingimustega.
- Kirjutamine katkendlike tähtedega ning rääkimine arusaamatute sõnadega.
- Tähtede vaatlemine (uskumine nende mõjusse), peopesa ja tassipõhja lugemine.
- Sõlmede sidumine nende peale puhumisega.
- *As-sarf* ja *al-‘atf* (loitsud vihkamise/eraldamise ja kiindumuse loomiseks)
- Haige käskimine islamiga vastuolu minna, näiteks käskides tal teha midagi keelatud või jätta maha palvetamine või jätta mainimata Jumala nimi ohvrilooma tapmisel.
- Ema nime kohta uurimine.
- Peidetu kohta teadmiste omamise väitmine.

Maagi juurde minemine ja selle legaalne staatus:

Maagi juurde minemise all on mõeldud temaga koos istumist, kellegi saatmist tema juurde või kirjavahetust. Selle alla käib ka horoskoopidega ja peopesa või tassipõhja lugemisega seotud saadete vaatamine, internetilehekülgede külastamine ning ajakirjade lugemine. Sellise inimese juurde minemise teo legaalne staatus on, et tema külastaja palvust ei võeta vastu nelikümmend päeva nagu on mainitud ka hadiithis. Kui ta aga maagiat praktiseerivat inimest ka usub selle osas, mis ta räägib, siis selle kohta on prohvet (saws) öelnud: “**Kes läheb selgeltnägija juurde ja usub teda, siis on ta tõesti saanud uskmatuks selle osas, mis Muhammadile (saws) ilmutati.**” Erandiks on see, kes läheb tema juurde, et talle vastu rääkida ja teda keelata, olles selleks pädev.

An-Nušra:

See on inimese vabastamine maagiast ning see jaguneb:

Islamipärane

See käib islamipärase *ruqya*-ga, lubatud ravimitega ning *du'aa*-ga.

Keelatud

Kui maagiast vabastamine käib läbi mingi maagia vormi. Prohvet (saws) ütles: „**Tõesti, see on üks Saatanaga tegudest.**“

Vastuväide neile, kes väidavad, et maagiast vabastamiseks on lubatud kasutada maagiat:

1. Maagiast vabastamine maagiaga on vastuolus Koraani ja Sunnaga ning sellega, mida oli kombeks teha prohveti (saws) kaaslastel ja õiglastel eelkäijatel.
2. Selline väide nõrgestab Koraani ja Sunnas edastatud palvetega ravimist.
3. See väide tugevdab maagiat ja seda praktiseerivaid inimesi ning tõstab nende positsiooni tavaliste inimeste hulgas.
4. See on kõrvalekaldumine kindlast tõest, milleks on ravimine Koraani ja Sunnas edastatud palvetega oletuse juurde, milleks on ravimine maagiaga.
5. Maagiast vabastamisel maagia läbi peab maagia praktiseerija või see, kelle peal seda praktiseeritakse, saama lähedasemaks Saatanaga läbi selle, mis talle meeldib, et maagia mõju tühistada.
6. Kui see, kes kannatab maagia mõju all, on kannatlik, on tema tasuks Paradiis nagu on edastatud prohvetilt (saws).
7. Maagiast vabastamine maagia läbi suurendab maagia hulka selle inimese peal, kes maagia all kannatab.
8. Prohveti (saws) vastu kasutati ka maagiat, kuid ta ei ravinud seda maagiaga, vaid islamipärase *ruqya*-ga.

KAHEKSAS TÜHISTAJA

Ebajumalakummardajate toetamine ja aitamine moslemite vastu.

Tõendiks on Kõigekõrgema Jumala sõnad : „Ja kes võtab nad teie seast liitlasteks, siis tõesti, ta on nende hulgast. Tõesti, Jumal ei juhata ülekohtu tegevust rahvast.“ (5:51)

Ebajumalakummardajate aitamine moslemite vastu:

Moslemile on kohustuslik öelda lahti ebajumalakummardajatest ja nende usust ning sellesse mitte uskuda. Samuti on moslemile kohustuslik aidata tauhiidi rahvast ning armastada nende usku. Kes armastab aga uskmatus, on sellega rahul või aitab seda ja toetab ebajumalakummardajaid, on uskmatu suurema uskmatusena, mis viib ta islamist välja.

Ebajumalakummardajate toetamine jaguneb kaheks:

Uskmatus ja usust taganemine

Ebajumalakummardajate toetamine moslemite vastu armastusest ebajumalakummardajate vastu ja moslemite vihkamisest ning soovides, et nad moslemitest üle oleksid.

Ei ole uskmatus, mis islamist välja viib

Selle tegemine mitte armastusest ebajumalakummardajate vastu ega moslemite vihkamisest, vaid mingi maise kasu pärast.

Märkus: ei tohi aga arvata, et selle islami tühistaja alla käib ebajumalakummardajate aitamine ja toetamine heades asjades, millest on kõigile kasu nagu näiteks haiglate, koolide, teede jms ehitamine.

ÜHEKSAS TÜHISTAJA

Kes usub, et mõnel inimesel on lubatud olla väljaspool Muhammadi (saws) seadusi, nii nagu Al-Khidr'il oli lubatud olla väljaspool Moosese seadusi – rahu olgu temaga –, on uskmatu.

Kes usub, et mõnel inimesel on lubatud olla väljaspool Muhammadi (saws) religiooni,

siis see inimene on uskmatu suurema uskmatusega, mis viib ta islamist välja islamiõpetlaste üksmeelse arvamusega. Tal lastakse patukahetsust teha ning talle selgitatakse tõendid.

Kõigekõrgem Jumal on öelnud: „Ütle: „Oo inimesed, ma olen tõesti Jumala sõnumitooja teie kõigi juurde.““ (7:158) Ning prohvet (saws) on öelnud: „Kui minu vend Mooses oleks elus, ei oleks talle lubatud muu, kui minu järgimine.“ Selle alla käib ka Raamatu rahvas (juudid ja kristlased), kelleni *dawa* on jõudnud, sest nad on ebajumalakummardajad nagu ülalpool on mainitud.

Kas Al-Khidr oli ikka tõesti väljaspool Moosese (rahu olgu temaga) religiooni? Meil ei ole tõendit selle kohta, et Al-Khidr oli väljaspool Moosese (rahu olgu temaga) religiooni ning kui isegi oleks tõend selle kohta, siis ta ei pruukinud olla Moosese (rahu olgu temaga) rahva hulgast, sest varem saadeti iga prohvet ainult oma rahva juurde ja alles meie prohvet (saws) saadeti kõikide inimeste juurde, mistõttu ei olegi kellelgi lubatud olla väljaspool tema religiooni.

KÜMNES TÜHISTAJA

Kõigekõrgema Jumala religioonist ärapöördumine; selle mitte õppimine ja selle järgi mitte tegutsemine. Tõendiks on Kõigekõrgema Jumala sõnad:
“Ja kes on ülekohtusem, kui see, kellele meenutati tema Issanda värse, kuid ta pöördus siis neist ära? Tõesti, Me maksame kurjategijatele kätte.” (32:22)

Kõigekõrgema Jumala religioonist ärapöördumine

Prohvet (saws) on öelnud: „Kellele Jumal tahab head, sellele annab Ta teadmised religioonis.“ Kellele aga Jumal ei taha head, see pöördub Jumala religiooni õppimisest ära ja on selle suhtes hooletu. Kõigekõrgem Jumal on öelnud: “Ja kes on ülekohtusem, kui see, kellele meenutati tema Issanda värse, kuid ta pöördus siis neist ära? Tõesti, Me maksame kurjategijatele kätte.” Ja “kurjategijad” saavad olema Põrgutules – hoidku Jumal meid selle eest.

Religioonist ärapöördumise legaalne staatus

Kes pöördub sõnumitoojast (saws) ära oma kuulmise ja südamega, uskumata temasse ega teda samas ka eitamata, teda armastamata ega tema suhtes samas ka vaenulik olemata ega pööramata absoluutselt mingit tähelepanu tema suhtes, on uskmatu suurema uskmatusena, mis ta islamist välja viib. Kõigekõrgem Jumal on öelnud: “**Ja kui neile öeldakse: “Tulge selle juurde, mida Jumal on ilmutanud ning sõnumitooja juurde,” näed sa silmakirjatsejaid sinust (Muhammad) tülgaustega ära pööramas.**” (4:61) Samuti on Jumal öelnud: “**Ning kes pöördub ära oma Issanda meenutamisest, selle paneb Ta ränka karistusse.**” (72:17)

AUTORI KOKKUVÕTE

Ja kõikide nende (islami) tühistajate puhul ei ole vahet, kas inimene teeb nalja, on tõsine või kardab; erandiks on vaid see, kes on sunnitud. Kõik need on ühed kõige ohtlikumad asjad ning kõige levinumad, millesse inimesed langevad, mistõttu peab moslem olema nende suhtes ettevaatlik ja kartma neid ja kartma enda pärast. Me otsime Jumalalt kaitset Tema viha põhjustavate asjade ning Tema valusa karistuse eest. Ja olgu Jumala rahu ja õnnistused Tema loodu hulgast parima, Muhammadiga ning tema pere ja kaaslastega.

Kõikide nende (islami) tühistajate puhul ei ole vahet, kas inimene:

Kardab:

see on inimene, kes väidab valelikult, et ta sooritas islami tühistaja, kartes kahju enda varale või positsioonile, ilma et teda oleks millekski sunnitud. Kõigekõrgem Jumal on öelnud: **“Ja inimeste hulgas on, kes ütleb: “Me usume Jumalasse,” kuid kui talle tehakse kahju Jumala teel, peab ta inimeste (poolt tulevat) katsumust, justkui see oleks Jumala karistus. Kuid kui aga tuleb võit sinu Issandalt, ütlevad nad kahtlemata: “Tõesti, me olime teiega.” Kas Jumal ei ole siis kõige teadlikum selle osas, mis on maailmade (olendite) rinnus?” (29:10)**

On tõsine:

see on inimene, kes sooritas islami tühistaja kindla kavatsusega ning tal ei ole mingit vabandust.

Teeb nalja:

see on inimene, kes sooritab mingi islami tühistaja, kuid ütleb, siis et ta tegi vaid nalja.

Sundlus:

Uskmatuks ei saa see, keda sunniti sooritama mingit islami tühistajat. Sellise sundimise tingimusteks, mille tõttu inimene vabandatakse, on:

- 1- Ta peab olema tõesti sunnitud. Vabandust ei ole sellel, keda ei sunnita nagu see, kes lihtsalt kardab või teeskleb.
- 2- Ei tee rohkem kui sunnitakse; kui teda sunnitakse mõnitama kedagi, kelle mõnitamise läbi saab inimene uskmatuks ja ta mõnitab lisaks sellele veel kedagi sellist, siis see on uskmatuse, sest teda sunniti mõnitama vaid ühte.
- 3- Peab olema nii ebamäärane kui võimalik ja püüdma mitte öelda otseseid uskmatuse sõnu.
- 4- Tema süda peab olema usus kindel, ehk et ta ütleb neid asju keelega samal ajal, kui usk on tema südames endiselt olemas.
- 5- See, milleks teda sunnitakse, ei riku teiste õigusi, ei too kaasa kahju (*ifsaad*) ning selle läbi ei viida inimesi eksiteele.

Tähtsad märkused:

Esiteks: raamatu autor ei pidanud selle raamatuga silmas kogukonna uskmatuks tembeldamist. Tema eesmärgiks oli inimeste õpetamine, et nad oleksid ettevaatlikud nende islami tühistajate osas ja kardaksid enda pärast neisse langemise eest. Sest kui inimesed neid kardavad, on ka nende usk korrektne ja nad pääsevad piinarikkast Põrgutule karistusest. Samamoodi nagu nad peaksid ka teisi nende eest hoiatama, sest need islami tühistajad on suur oht, mille suhtes peab teadlik olema ja millest peab hoiduma.

Teiseks: širgi kartmine moslemil käib läbi islamialaste teadmiste õppimise. Prohvet (saws) ütles: „**Kellele Jumal tahab head, sellele annab Ta teadmised religioonis.**“ Teadmised religioonis ja selle mõistmine on üks tähtsamaid ja ülevamaid kohustusi ning seeläbi kindlustab inimene end širgi, usuliste innovatsioonide ning pattude eest. Mida suuremad on inimese teadmised oma Issanda kohta, seda teadlikum ja hoolsam on ta ka Jumala suhtes oma tegude ja seisundi osas. Mida kõrgemale tõuseb inimene teadmiste trepil, seda siiram on ta Jumala suhtes ning seda täiuslikum on tema usk. Mõned õpetlased on öelnud: “Me otsisime teadmisi kellegi/millegi muu kui Jumala nimel, kuid need (teadmised) keeldusid olemast kellegi/millegi muu kui Jumala nimel.”

Kolmandaks: konkreetset inimest ei ole lubatud uskmatuks pidada enne, kui on kindlaks tehtud ühe islami tühistaja olemasolu nende tühistajate hulgast koos tõenditega selle inimese vastu ning uskmatuks pidamist keelavate faktorite puudumisega tema suhtes. Uskmatuks määramine tuleb moslemite valitseja poolt või tema asetäitja poolt kohtunike hulgast või nende rolli täitvate inimeste poolt. Tavainimesed aga ei ole pädevad selliste asjadega tegelema.

Neljandaks: autor – olgu Jumal temaga armuline – lõpetas oma raamatu palvega, öeldes: „**Me otsime Jumalalt kaitset Tema viha põhjustavate asjade ning Tema valusa karistuse eest.**“ See tuleb tema heast tahtest ja lahkusest lugeja suhtes ning see on tema tavaks kõikide tema teoste juures – olgu Jumala temaga armuline, andestagu talle ning andke talle rohkelt tasu.

KONTROLLI ENDA TEADMISI:

Vasta alljärgnevale küsimustele:

1. Miks alustavad õpetlased Jumala nime mainimisega?

1-.....

2-.....

3-.....

4-.....

2. Mida tähendab „islami tühistajad“?

.....

3. Miks räägivad õpetlased vahel „tühistajatest“ ja vahel „rikkujatest“ või „kehtetuks muutjatest“?

.....

.....

4. Kas nende islami tühistajate osas on õpetlased ühel meelel?

.....

.....

5. Kas islami tühistajad on piiratud kindla arvuga?

- Piiratud kindla arvuga - Ei ole piiratud - Ei ole piiratud kindla arvuga, kuid
piiratud üldises mõttes

6. Miks ütles autor – olgu Jumal temaga rahul – „islami tühistajaid on kümme“?

.....

7. Kui Koraanis või Sunnas mainitakse arvu, kas sellel on siis kindel tähendus ning sellele ei lisata midagi või ei?

.....
.....
8. Miks mainitakse vahepeal arvu, ilma et sellel oleks kindel tähendus?

.....
.....
9. Too näide arvust, millel on kindel tähendus.

.....
10. Too näide arvust, millel ei ole kindlat tähendust.

.....
.....
11. Kas autori arvates võib olla islami tühistajaid rohkem kui kümme?

.....
12. Millisest kohas tema tekstis seda järeldada võib?*

.....
13. Kas on võimalik islami tühistajaid piiritleda?

.....
14. Kuidas islami tühistajaid piiritletakse?

1-.....

2-.....

3-.....

4-.....

15. Miks me õpime islami tühistajaid?

.....

16. Kas keegi teine peale selle raamatu autor – olgu Jumal temaga rahul – on kirjutanud islami tühistajate kohta?

.....

.....

17. Kas islami tühistajate puhul tehakse vahet teol ja teo tegijal?

.....

.....

18. Mis on selle vahet tegemise põhjuseks?

.....

.....

19. Kas raamatu autori eesmärgiks islami tühistajatega on inimeste uskmatuks tembeldamine?

.....

.....

20. Mida peaks tegema see, kes on islami tühistajaid õppinud?

.....

.....

21. Millist širgi kategooriat pidas raamatu autor – olgu Jumal temaga armuline – silmas?

.....

.....

22. Kuidas me teeme vahet suuremal ja väiksemal širgil?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

23. Kas suurema širgi sooritaja patukahetsust võetakse vastu? Ning millal seda vastu ei võeta?

.....

.....

24. Kumb on rängem, kas väiksem širk või suured patud?

.....

.....

25. Mille järgi me teame, et tegemist on suure patuga?

.....

.....

26. Kas suured patud on piiritletud kindla arvuga?

.....

.....

27. Milline on suure patu tegija legaalne staatus? Kas teda peaks armastama või vihkama?

.....

.....

.....

.....

28. Kas suure patu tegijaga ollakse koos (st istutakse koos temaga jms.)?

.....

29. Kas suured patud varieeruvad? Mis on selle tõendiks?

.....

30. Kas suuri patte andestatakse heade tegude tegemise läbi või nende andestamiseks on vajalik patukahetsus?

.....

31. Mis on keelatu kategooriad?

.....

32. Mis on suurema širgi kategooriad?

1-.....
 2-.....
 3-.....
 4-.....

33. Mis on ohvriloomade tapmise kategooriad?

1-.....
 2-.....
 3-.....

34. Millal on ohvriloomade tapmine suurem širk?

.....
.....
35. Millised on eestkostmise kategooriad?

- 1-.....
2-.....
3-.....

36. Mis on tawakkul?

.....
.....

37. Mitmesse kategooriasse tawakkul jaguneb?

- 1-.....
2-.....
3-.....

38. Kas on korrektne öelda: „ma sooritan tawakkulit mingi inimese suhtes (st toetun tema peale)“ või „ma sooritan tawakkulit Jumala ja siis mingi inimese suhtes“?

- See on korrektne

- See ei ole korrektne

39. Mida ta peaks ütlema?

.....
.....

40. Mis on tõend ebajumalakummardajate uskmatuse kohta? Kas Raamatu rahvas käib ka nende alla?

.....

41. Kas see tähendab, et me ei peaks nendega lepingutest kinni pidama?

.....

42. Kuidas jagunevad inimesed oma läbikäimise poolest (lepinguga) ebajumalakummardajatega?

1-.....

2-.....

3-.....

43. Kuidas jaguneb valitsemine millegi muu kui Jumala poolt ilmutatud seadustega?

.....

44. Milline on Jumala nimel armastamise legaalne staatus?

.....

45. Keda me Jumala nimel armastame ning keda me Tema nimel vihkame?

.....

46. Millise uskmatuse kategooria alla käib usu pilkaja?

.....
.....

47. Kas usu pilkajalt võetakse patukahetsust vastu? Millistel tingimustel?

1-.....

2-.....

3-.....

48. Millise legaalse staatusega on prohveti (saws) mõnitaja?

.....
.....

49. Millise legaalse staatusega on see, kes mõnitamist kuuleb?

.....
.....

50. Mis on tõend maagia praktiseerija uskmatuse kohta?

.....
.....

51. Milliste märkide järgi võib ära tunda maagia praktiseerija?

.....
.....

52. Mis on maagia praktiseerija juurde minemise legaalne staatus?

.....
.....

53. Mis nende juurde minemise alla käib?

.....

.....

54. Mis on *an-nušra* kategooriad?

1-.....

2-.....

55. Kuidas me vastame sellele, kes väidab, et maagiat on lubatud ravida maagiaga?

1-.....

2-.....

3-.....

4-.....

5-.....

6-.....

7-.....

8-.....

56. Mis on ebajumalakumardajate toetamise legaalne staatus?

.....

.....

57. Kas kellelgi on lubatud olla väljaspool Muhammadi (saws) seadusi?

.....

.....

58. Kas Al-Khidr oli väljaspool Mooseses (rahu olgu temaga) seadusi?

.....
.....

59. Mis on (Jumala religioonist) ära pöördumise legaalne staatus?

.....
.....

60. Mida tähendab „kardab“ autori tekstis ? Kas see, kes kardab, on sunnitud?

.....
.....

61. Millised on sundluse tingimused?

- 1-.....
- 2-.....
- 3-.....
- 4-.....
- 5-.....

62. Miks on sobilik lõpetada raamatut palvega?

.....
.....

63. Mille läbi käib širgi kartmine moslemil?

.....

Sisukord

HAUAKÜSIMUSED EHK KOLM PÕHIALUST	3
Kolme põhialuse sissejuhatus	4
„Neli teemat“	8
„Kolm teemat“	12
Tauhiidi õppimise tähtsus	16
Kolm põhialust	17
Kokkuvõte	44
Kokkuvõtlikud tabelid	47
Test: kolm põhialust ja nende tõendid	50
NELI PRINTSIIP	55
Nelja printsiibi sissejuhatus, mis sisaldab õnne elemente	58
Esimene printsiip	62
Teine printsiip	63
Kolmas printsiip	65
Neljas printsiip	67
Lisa (raamatu seletuse lühikokkuvõte tabelina)	68

Test „Nelja printsiibi“ kohta	70
MOSLEMITE HOIATAMINE ISLAMIST VÄLJAVIIVATE ASJADE EEST EHK ISLAMI TÜHISTAJAD	73
Islami tühistajate sissejuhatus	76
Esimene tühistaja	80
Teine tühistaja	83
Kolmas tühistaja	85
Neljas tühistaja	86
Viies tühistaja	87
Kuues tühistaja	89
Seitsmes tühistaja	90
Kaheksas tühistaja	92
Üheksas tühistaja	93
Kümnes tühistaja	94
Kokkuvõte	95
Enda teadmiste kontroll	97